

"DRAUGAS"
SAVAITINIS LAIKRAŠTIS,
BEINAS KAS
CETVERGAS
MIESTE
WILKES-BARRE, PENN'A.
314 E. Market St.
KAINA METAMS: \$2.00
Rev. A. Stanikunas
4337 Wood St.
Kiekvienas turi atnešti:
REV. A. KAUPAS,
64 Church St.,
Pittsboro, Pa.
Prašau nusiųsti su visais reikalingais
laikraščio adresais:
"DRAUGAS",
314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS.

LITHUANIAN WEEKLY
"DRAUGAS",
(THE FRIEND)
Official Organ of the Lithuanian Roman
Catholic Alliance of America
PUBLISHED EVERY THURSDAY,
314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States \$2.00
Canada and other parts \$3.00
Advertising Rates on Application.
All Communications and Money Orders
must be addressed to:
"DRAUGAS",
314 E. MARKET STREET,
Wilkes-Barre, Pa.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo-Kataliku Amerikoje.

No. 9. WILKES-BARRE, PA., 2 D. VASARIO (FEBRUARY) 1911 M. ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21ST, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897. Metai III.

Penktoji Nedėlia po Trijų Karalių.

Anuomet tarė Jėzus mišioms šita panašumą: Pasidarys panaši dangaus karalystė žmogui, kuris pasėjęs gerą sėklą ant dirvos savo. O žmonėms bemiegant atėję jo neprietelis ir prisėję kėkėlių tarpų kviečių ir nuėję. Žolė užaugus ir vaisių išdavus, tuomet pasirodė ir kėkėlis. O prieje gaspadoriaus tarė, tarė jam: Gaspadoriau, jukgi pasėjai gerą sėklą dirvoje tavo! Išskurgi atsirado kėkėlis! Ir tarė jį: Neprietelis žmogus tai padarė. O tarmė tarė jam: Ar nori, jog eisime, ir surinkime jį. Ir tarė: Ne, kad rinkdami kėkėlių, neišrautume po drang su juom ir kviečių. Leiskite abiem teaugai iki plūties. Plūties laike tarsiu juos. Surinkite pirmą kėkėlių, ir surinkite jį pėdelluosa su deginimu: o kviečius surinkite kluonan mald.

klo tos kantrybės, su kokia kentėjo už šv. Tikėjimą pirmieji krikščionys. Arba še, tūlas stebias, kodėl Dievas leido tiekai visokių atskalių ir kreivatikų šalip katalikų. Ir čia yra Dievo rėda. Pakol viskas yra ramiai, maišos pravičiai visi, geri ir pikti, tiklys ir netiklys, maldys ir nemaldys. Sulyg Religijos paklydėliai ima bruzdėti, bežiūrint pasirodo kūrės katalikas yra geras, kūrės netuoja išsiskiria, tarsi, grūdai iš pelų. Sitnieji nusitvėria už klaidingo mokslo, o tvirtesnieji palieka prie teisingojo Tikėjimo. Tą teisybę matome patys. Šit, kurie tik pametė katalikystę ir persikrikštijo, visi buvo netikė. Mesgi patys kaip išreikštume meilę, mažystę, kantrybę, jeigu niekas neužkabintų mūsų ir visi įteikslautų mums. Taigi, piktas žmogus, ir nedoras šuo namuose, yra reikalingas; jis varo mus nenoromis Dangum. (K. "Pamokslų be kunigo")

BAŽNYTINIS ŽINIOS.

Nubaudimas kunigo. Vitebsko diekanas kun. Andruskevičia apkrėkštijo p. Likso stačiatikės kudių katalikų bažnyčioje. Užtat Peterburgo teismas nubaudė kunigą 200 rub. ir pusei metų jį nuo vietos atstatė, o p. Likso, užtat kad pati budama stačiatikė, davė krikštijoti kudių katalikiškai, dviejais metais kalėjimo.

Vilnius. Mirė a. a. pralostas Frankevičius, buvęs kūrį laiką Vilniaus vyskupystės valdytoju.

Kaunas. Jau visa savaitė serga Žemaičių vyskupas Cirtautas. Prašykimė Dievo, kad sutvirtintų brangią sveikatą mylimiausio mūsų Ganytojo.

— Reikalaujant Vilniaus vyskupystės valdytoju kun. Michalkevičiui, vyskupas Cirtautas parsikviečia iš Vilniaus į savo vyskupystę kun. Tumą, antrąjį "Vilties" redaktorių, ir ketina jam duoti kitiškę vietą. "Viltis" eis kaip ėjusi.

Vilniaus vyskupijos kunigų permainingos. Perkelti kun. Matas Lajauskas, Rodunės kam., į Prozorokas, Dysnos dek.; kun. Domas Drukteinis į Rodunę; kun. Vincas Bobinas, Eišiško kam. į Valkininkus kam.; kun. Bol. Sinušis Eišiškus kamend.

Iš Lietuvos.

Pilviškiai (Marijampolės pav.). 23 gruodžio 1910 m. atsiveikino su mumis gerb. kunigas Kudirka, prabuvęs čia porą metų. Gaila mums jo. Kunigas Kudirka, nors turėjo nepergeriausią sveikatą, vienok stengėsi darbuotis žmonių labui. Priklausė ir darbavosi vietinėje "Žiburio" draugijoje, kur pastaruoju laiku liko išrinktas į valdybą. Draugija nutarėsi įsteigti čia elgetnamį ir sutvarkyti elgetas (kad tinginiai ir apgavikai neelgetautų). Kaip labai daug prijaunantį elgetų reikėdams išrinkti viso to darbo vedėju ir globėju taigpi kun. Kudirka. Gerb. kunigėlis maloniai apsiėmė ir buvo pradėjęs darbuotis, bet garbės žinia iš dvasiškos vyriausybės važiuoti į Puską, tarė "Su Diev!". Visiems iškeliaivo, Dieve padėk, jam laimingai tenai darbuotis žmonių labui ir Dievo garbei.

Šunskai (Marijamp. ap.). Gavus vyriausybės leidimą iškurti Šunskuose skolinimo ir taupimo kasą, 18 gruodžio įvyko pirmas norinčių prie jos prisidėti susirinkimas. Išrinkta valdyba, sutatyta protokolas jos veikimo ir induota vyriausybei užtvirtinti. Tuo tarpu prisiėmė prie naujai įsteigtos kasos 32 žmonės. Jos darbavimui mosi dirva — visa Šunskų parapija.

Tautiečiai! naudokitės tokioms įstaigoms, o benatant pakils tėvynės gerovė!

Zapyškis (Marijamp. pav.). Pastaraisiais dvejais metais čia buvo privisė visokios rūšies plėšikų. Kai kurie iš jų sumiti policijos ir nuteisti kalėjimui; kiti kažin kur išsidangino. Tarp plėšikų buvo garsiausi: Vincas Storpis ir šis Garlevo, ką buvo Zapyškio kunigus užpuolęs, ir Kazys Lukšaitis iš Papiškių kaimo, kuris pastaromis dienomis liko suimtas Braziukų kaime ir atiduotas policijai. Apie Storpisį dabar nieko negirdėti, nors žmonės, vienas kitą pabauginti norėdami, grumuoja Storpisėn.

Kazys Lukšaitis, jau porą metų, kaip pradėjo vaikioties po apielinkę. Apsiginklaves brauningu jįsai draisiai ėjo per žmones, pakol galop patsai kilposna pakliuvo. Buvo šitaip: pastaromis dienomis jįsai atsidangino į Braziukų kaimą (tarpe valdiškių girių, 2 myli nuo Zapyškio linkui Višakio-Rūdos). Jisai labai išpyko tojo kaimo gyventojams, kurie susitarė jį sumiti ir atiduoti policijos rankoms. Su manyta — padaryta. Keletas vyrų susitarė nuėję ten, kur tasai plėšikas apsinakvojo, ir pareikalavo, kad jįsai jiems pasiduotų. Tačiau "Papiškių karžygis" pamatęs, kad čia jau ne juokai, šoko bėgti girios linkui. O šitieji ėmė jį vyties. Plėšikas, norėdamas nuo jų atsikratyti, keturis kartus šovė iš savo prieteliaus brauningo, bet tas jam nei kiek nepagelėjo. Braziukiečiai, išgirdę šaukus da labiau įniršo ir sutarė ar žūt, ar bnt, bet visgi plėšika būtinai pagauti.

Tada, matydamas iš jų, nors ir garioje, neištrūksias, pribėgęs prie vienos pirtukės pagygyje, gyvu Dievu prašėsi vidun jį įleisti. Tojo butelio gyventojas, sena bobelka, išgirdusi dejavimus, pasigailėjo ir atidarius duris jį vidun įleido. Buvo visas išbalęs vienuarškinis su kruvinomis kojoms (mat, buvo, gruodas). Sakėsi bėgas nuo žmogūdių, kurį porą jį užmūšė, todėl mėtė moutės jį paslėpti ir nesakyti, kad jis čia atbėgęs. Bobelė, sako, na tai slėpkis vaikeli, lysk po pečką, gal neras. Ji saisi taip ir padarė. Bet kur tau "giriūnėkai" neras! Jie pėdsakomis (mat, buvo kruvinos) atėję ligi pirtukės pareikalavo atšauti duris; o ne, tai išversią, nes čia esąs plėšikas. Ką darys bobelka — atidarė. Braziukiečiai inėję grįžion tuojau "suvuodė", kur bėsama svečio ir pareikalavo, kad jįsai kraustytųsi iš po pečiaus, pirmiau išmetęs jiems savo brauningą. Plėšikui nebuvo kas daryti, nors ir neroms, bet išpildė jų reikalavimą. Kai jįsai išlindo iš po pečiaus, tada prasidėjo "pirtis". Matyt, gero kai nabagas gavo į kailį, jog ant rytojaus, net prašėsi parvežti kunigą. Žinoma, atsirado gailėstingų žmonių, kurie tąjį jo prašymą išpildė. Atvažiuo iš Zapyškio kunigas ir apripiuo ligonio dušią. Ligonis, sako, buvęs silpnas. Kiek pasveikęs, ligonis atiduota policijos rankoms, kuri jo jau seniai ieškojo. Dabar sėdi nabagas kalėjime, o gal jau ir pasimirė... Tai koksai galas laukia tų, kurie nei tėvų, nei Bažnyčios neklausė.

Gasčiūnai (Šianlių ap.). Ši parapija prieš kokius 10 metų yra atsiskyrusi nuo Joniško parapijos. Šiandien čia neišsiskirsėsių vienasėdžiais yra tik vienas kaimas. Žmonės mėgstą skaityti, nes beveik kiekvienam kaime yra po 3-5 laikraščius.

Pačiame miestelyje iškurtas "Saulės" draugija, turinti savo mokyklą. Žmonės labai yra dėkingi savo klebonui, nes tai jis parapiją pakėlė ant tokio laipšnio.

Perlojus (Trakų ap.). Daug čia pasidarbo ir dar buojasi gerb. mūsų klebonas kun. J. Šopara. Jis dirba netik bažnyčioje, bet ir už bažnyčios sienų. Kun. Šopara ypač platina blaivybę ir apšvietimą. Nu ir išties, daugelio žmonių jau negalima pažinti, nes iš geriančių liko visai blaivūs, o ne viengy traukte traukia ir kurygos su laikraščiais. Tačiau yra nemaža girtuoklių, kurie daro gėdą visai parapijai. Ypač girtuokliavimui atsižymi buvę Amerikoje. Daugelis jų parvažiavę prageria pinigais ir vėl važiuoja.

Turime vienaklesę mokyklėlę, kur mokytojauna moteriskas. Dabar toji mokykla buvo ketinama permainingi į dviklesę, bet atsirado girtuoklių, tamsuolių, kurie tokios mokyklos nenori. O dviklesė mokykla labai būtų naudinga!

Pas bažnyčią stovi nauja, bet dar be durų ir be langų, varpinė. Laikas būtų ją užbaigti. Laikas būtų taipogi įspitolė pastatyti.

Naravai (Prienu parap., Marijamp. ap.). Atėjęs čion nežinia iš kur vaikas, prisiskakino prie jaunos merginos ir pradžioje Adventu abudu, Dievas žin, kur išsidangino.

Griskabūdis (Naum. ap.). 2 gruodžio naktį Baltrušaičio pirtyje, nuo smalkių užtroško mirtinai Ašmutis, to paties kaimo, 23 metų vyras. Kureno juodu su broliu pirtį, tingėjo vaare eiti namo, tat vienas atsigulė pirtyje, kitas prie pirtyje ir abu du sumigo.

Tas, kur prie pirtyje miegojo, pabudęs nuėjo žiūrėti brolio ir jau rado užtrokusį.

Liškiova (Seinų ap.). Liškiovos miestelis nedidelis, stovi grioviuose. Miestelį puošia labai graži bažnyčia. Neseniai čia susitvėrė "Žiburio" skyrius. Bet sunkiai tuo tarpu gyvuoja. Prieš pačią Liškiovą (važiuojant nuo Druskininkų) yra du gražūs kalnai. Seni žmonės pasakoja, kad ant vieno iš jų būvisi bažnyčia. Ir išties — dabar dar yra plytgalis. Apie šitą kalną ir mūrą žmonės mažai ką žino.

Pačioje Liškiovoje žmonės geri, bet iš kaikiurių sodžių atsiranda ir tokių, kurie girtuokliauja ir mušasi, o ypač per šventes.

Liškiovoje yra ir pradinė mokykla. Mokytojas čia jaunas, lietuvis. Vaikų lanko mokyklą daug.

"Šaltinis"

Pilviškiai (Sav. gab.). Diena 18 gruodžio buvo čia

ko, kad ji turinti "paparčio žiedą", kiti sako, kad esanti koki tai "pranašė", o kvailiai nesupranta, kad tai yra paprasta prigavikė—burtininkė. Nu ir plaukia žmonėliai prie tos "stebuklingos daktarės" su visokiomis ligomis. Kada daktaras Jau-ninkas, pabaigęs visus gydymo mokslus, už receptą teima 20 kap., tai "stebuklingoji daktarė", nemokanti nei rašyti, nei skaityti, atima nuo ligonio po 1 rubl. ir daugiau, o kas nori jį į namus parsi-vežti, tas už keletą varstų pavažiavimo atima 4-5 rublius. Nu, ir kerpa sau nuo kvailių avinų vilnas.

Apylinkėje turime dar keletą šundaktarių. Vienas iš jų žymesnis — tai Pajurio girtuoklis. Tas taip pat gydo ligonis visokiais ir "savo" vaistais. O kvailių, nežinčių jam savo ligas ir rublius, tai pogi netruksta. Pas mus dar daug tamsių žmonių, nemoką atskirti tikro daktaro nuo šundaktario, nemokančių net nei rašyti, nei skaityti. Užtat pas mus visokiems šundaktariams yra tikras rojus.

"Vienybė"

V Lietuvių Dailės paroda Vilniuje. Vasario mėn. pabaigoje 1911 metų Liet. Dailės Draugija rengia Vilniuje V iš eilės dailės parodą.

Taigi penktą kartą lietuvių dailės švės savo šventę. Ši paroda palidys, kiek per paskutinį penketį, t. y. nuo pirmosios parodos užžengėme pirmyn grynoje ir priūkomojų dailėje, lygtū būdū parodys, kiek lietuvių visuomenė prie savo dailės kylimo prisideda.

Is tā tai ir iš kitų atžvilgių įeistina, idant šita mūsų paroda būtų kuodidžiausia ir kioturingiausia.

Parodon, kaip ir praėjusiais metais, bus priimami lietuvių dailininkų darbai, būtent įvairiausių rūšių originaliniai paveiksai ir piešiniai, architektūros sumanymai, skulptūros darbai, o taipogi visokie išdirbiniai, kuruose dailė yra pritaikyta prie amatų (geistinos dū kompozicijos iš lietuvių raštų).

Per keturias praėjusias parodas mūsų sodžių dailininkės ir dailininkai gėdos sau nepadarė. Nė vienas dailinikas ar dailės mėgėjas taip lietuvis, taip svetimtautis, bežiūrėdamas į puikius raštus, kuriais lietuvių sodiečiai ir sodietės padailino savo atsiųstus parodon išdirbinius, suprato ir pripažino, kad juose yra tikras mūsų originalinės dailės šaltinis ir kad iš ten lietuvių menas privalo semti sau gyvybės pajėgas.

ko, kad ji turinti "paparčio žiedą", kiti sako, kad esanti koki tai "pranašė", o kvailiai nesupranta, kad tai yra paprasta prigavikė—burtininkė. Nu ir plaukia žmonėliai prie tos "stebuklingos daktarės" su visokiomis ligomis. Kada daktaras Jau-ninkas, pabaigęs visus gydymo mokslus, už receptą teima 20 kap., tai "stebuklingoji daktarė", nemokanti nei rašyti, nei skaityti, atima nuo ligonio po 1 rubl. ir daugiau, o kas nori jį į namus parsi-vežti, tas už keletą varstų pavažiavimo atima 4-5 rublius. Nu, ir kerpa sau nuo kvailių avinų vilnas.

Apylinkėje turime dar keletą šundaktarių. Vienas iš jų žymesnis — tai Pajurio girtuoklis. Tas taip pat gydo ligonis visokiais ir "savo" vaistais. O kvailių, nežinčių jam savo ligas ir rublius, tai pogi netruksta. Pas mus dar daug tamsių žmonių, nemoką atskirti tikro daktaro nuo šundaktario, nemokančių net nei rašyti, nei skaityti. Užtat pas mus visokiems šundaktariams yra tikras rojus.

"Vienybė"

V Lietuvių Dailės paroda Vilniuje. Vasario mėn. pabaigoje 1911 metų Liet. Dailės Draugija rengia Vilniuje V iš eilės dailės parodą.

Taigi penktą kartą lietuvių dailės švės savo šventę. Ši paroda palidys, kiek per paskutinį penketį, t. y. nuo pirmosios parodos užžengėme pirmyn grynoje ir priūkomojų dailėje, lygtū būdū parodys, kiek lietuvių visuomenė prie savo dailės kylimo prisideda.

Is tā tai ir iš kitų atžvilgių įeistina, idant šita mūsų paroda būtų kuodidžiausia ir kioturingiausia.

Parodon, kaip ir praėjusiais metais, bus priimami lietuvių dailininkų darbai, būtent įvairiausių rūšių originaliniai paveiksai ir piešiniai, architektūros sumanymai, skulptūros darbai, o taipogi visokie išdirbiniai, kuruose dailė yra pritaikyta prie amatų (geistinos dū kompozicijos iš lietuvių raštų).

Per keturias praėjusias parodas mūsų sodžių dailininkės ir dailininkai gėdos sau nepadarė. Nė vienas dailinikas ar dailės mėgėjas taip lietuvis, taip svetimtautis, bežiūrėdamas į puikius raštus, kuriais lietuvių sodiečiai ir sodietės padailino savo atsiųstus parodon išdirbinius, suprato ir pripažino, kad juose yra tikras mūsų originalinės dailės šaltinis ir kad iš ten lietuvių menas privalo semti sau gyvybės pajėgas.

ko, kad ji turinti "paparčio žiedą", kiti sako, kad esanti koki tai "pranašė", o kvailiai nesupranta, kad tai yra paprasta prigavikė—burtininkė. Nu ir plaukia žmonėliai prie tos "stebuklingos daktarės" su visokiomis ligomis. Kada daktaras Jau-ninkas, pabaigęs visus gydymo mokslus, už receptą teima 20 kap., tai "stebuklingoji daktarė", nemokanti nei rašyti, nei skaityti, atima nuo ligonio po 1 rubl. ir daugiau, o kas nori jį į namus parsi-vežti, tas už keletą varstų pavažiavimo atima 4-5 rublius. Nu, ir kerpa sau nuo kvailių avinų vilnas.

Apylinkėje turime dar keletą šundaktarių. Vienas iš jų žymesnis — tai Pajurio girtuoklis. Tas taip pat gydo ligonis visokiais ir "savo" vaistais. O kvailių, nežinčių jam savo ligas ir rublius, tai pogi netruksta. Pas mus dar daug tamsių žmonių, nemoką atskirti tikro daktaro nuo šundaktario, nemokančių net nei rašyti, nei skaityti. Užtat pas mus visokiems šundaktariams yra tikras rojus.

"Vienybė"

V Lietuvių Dailės paroda Vilniuje. Vasario mėn. pabaigoje 1911 metų Liet. Dailės Draugija rengia Vilniuje V iš eilės dailės parodą.

Taigi penktą kartą lietuvių dailės švės savo šventę. Ši paroda palidys, kiek per paskutinį penketį, t. y. nuo pirmosios parodos užžengėme pirmyn grynoje ir priūkomojų dailėje, lygtū būdū parodys, kiek lietuvių visuomenė prie savo dailės kylimo prisideda.

Is tā tai ir iš kitų atžvilgių įeistina, idant šita mūsų paroda būtų kuodidžiausia ir kioturingiausia.

Parodon, kaip ir praėjusiais metais, bus priimami lietuvių dailininkų darbai, būtent įvairiausių rūšių originaliniai paveiksai ir piešiniai, architektūros sumanymai, skulptūros darbai, o taipogi visokie išdirbiniai, kuruose dailė yra pritaikyta prie amatų (geistinos dū kompozicijos iš lietuvių raštų).

Per keturias praėjusias parodas mūsų sodžių dailininkės ir dailininkai gėdos sau nepadarė. Nė vienas dailinikas ar dailės mėgėjas taip lietuvis, taip svetimtautis, bežiūrėdamas į puikius raštus, kuriais lietuvių sodiečiai ir sodietės padailino savo atsiųstus parodon išdirbinius, suprato ir pripažino, kad juose yra tikras mūsų originalinės dailės šaltinis ir kad iš ten lietuvių menas privalo semti sau gyvybės pajėgas.

ko, kad ji turinti "paparčio žiedą", kiti sako, kad esanti koki tai "pranašė", o kvailiai nesupranta, kad tai yra paprasta prigavikė—burtininkė. Nu ir plaukia žmonėliai prie tos "stebuklingos daktarės" su visokiomis ligomis. Kada daktaras Jau-ninkas, pabaigęs visus gydymo mokslus, už receptą teima 20 kap., tai "stebuklingoji daktarė", nemokanti nei rašyti, nei skaityti, atima nuo ligonio po 1 rubl. ir daugiau, o kas nori jį į namus parsi-vežti, tas už keletą varstų pavažiavimo atima 4-5 rublius. Nu, ir kerpa sau nuo kvailių avinų vilnas.

Apylinkėje turime dar keletą šundaktarių. Vienas iš jų žymesnis — tai Pajurio girtuoklis. Tas taip pat gydo ligonis visokiais ir "savo" vaistais. O kvailių, nežinčių jam savo ligas ir rublius, tai pogi netruksta. Pas mus dar daug tamsių žmonių, nemoką atskirti tikro daktaro nuo šundaktario, nemokančių net nei rašyti, nei skaityti. Užtat pas mus visokiems šundaktariams yra tikras rojus.

"Vienybė"

V Lietuvių Dailės paroda Vilniuje. Vasario mėn. pabaigoje 1911 metų Liet. Dailės Draugija rengia Vilniuje V iš eilės dailės parodą.

Taigi penktą kartą lietuvių dailės švės savo šventę. Ši paroda palidys, kiek per paskutinį penketį, t. y. nuo pirmosios parodos užžengėme pirmyn grynoje ir priūkomojų dailėje, lygtū būdū parodys, kiek lietuvių visuomenė prie savo dailės kylimo prisideda.

Is tā tai ir iš kitų atžvilgių įeistina, idant šita mūsų paroda būtų kuodidžiausia ir kioturingiausia.

Parodon, kaip ir praėjusiais metais, bus priimami lietuvių dailininkų darbai, būtent įvairiausių rūšių originaliniai paveiksai ir piešiniai, architektūros sumanymai, skulptūros darbai, o taipogi visokie išdirbiniai, kuruose dailė yra pritaikyta prie amatų (geistinos dū kompozicijos iš lietuvių raštų).

Per keturias praėjusias parodas mūsų sodžių dailininkės ir dailininkai gėdos sau nepadarė. Nė vienas dailinikas ar dailės mėgėjas taip lietuvis, taip svetimtautis, bežiūrėdamas į puikius raštus, kuriais lietuvių sodiečiai ir sodietės padailino savo atsiųstus parodon išdirbinius, suprato ir pripažino, kad juose yra tikras mūsų originalinės dailės šaltinis ir kad iš ten lietuvių menas privalo semti sau gyvybės pajėgas.

Turėdami tai omenyje, šiame kvietime visus tuos lietuvius ir lietuvaites, kurie ką nors ypatingai gražaus turi padirbę, arba jei ką iš lietuvių gražių išdirbinių turi pas save, — atsiųsti V dailės parodon į Vilnių.

Į šį skyrių bus priimami: 1. Įvairiausi rinkiniai ir kairytiniai audiniai (prijuosės, juostos, divonėliai, juostų dyonai).

2. Senoviški mezginiai arba užgaliai (megzti pirštais be kabelių) išauvinėjimai ir t. p. darbai.

3. Gražiai išmarginti daiktai iš medžio: kryželiai, dėžutės, lazdelės, kultuvės, klumpės, verpėjo lentelės ir t. t.

4. Piešiniai ar bent fotografijos įvairiausių lietuviškų ornamentų, taigi padailinimų prie koplytėlių, kryžių, langinių, gonų ir kitų daiktų, kuriuos, dėl jų didumo ar kitokių priežasčių, sunku būtų parodon siųsti.

Prie kiekvieno veikalo, siunčiamojo parodon, turi būti prikabinata kortelė su užrašu, kas tą veikala dirbo ir koks jo adresas. Reikia taip pat pažymėti — parduoda tas darbas, ar ne, ir jei parduoda, tai kokia kaina. Ties užrašai reikalingi tam, ydant parodai pasibai-gus, galima būtų žinoti, kam ir kur sugrąžinti daiktai, ar ba pinigai už parduotuosius daiktus.

Jeigu kas, atsiųsdamas parodon gražius kaimo išdirbinius, malonėtų paaukoti juos Liet. Dailės Draugijos kolekcijon (Muzėjūn), tai prašome taip pat pažymėti. Visos tokios aukos bus priimamos su didžiausiu dėkingumu.

Ketvirtosios parodos pavysdili, už gražiausius kaimiečių darbus, kurie bus parodon priimti, Liet. Dailės Draugija nuo savęs skiria: 1 rub. dovanų. Apie vertę išstatytų veikalo spres tikra komisija, sutaisyti iš dailininkų ir šiaip dailės ž-novų.

Visi siunčiami parodon daiktai bus priimami iki vasario (20 kovo) 5 d. 1911 m. Siuntimus ir laiškų mēdžiame rašyti šiuo adresu: Antanas Žmuidzinavičius, Vilnius, Zavahm 15-11. Liet. Dailės Draugijos Vald.

Kaune kad įsidainavo, tai įsidainavo. Per vieną mėnesį šie koncertai: p-lės Liubaitės Moterų Draugijos rūmė, p-lės Balčiauskaitės ir p. Starkauro miesto salėje. Dainai užtariant petrapiliedžių studentų Tilmansų teatre, drabininkų Juozapiečių p.p. Leškevičiui ir Nacevičiui vedant ten pat. Kiekvienam chore po 40—50 žmonių ir vis kitų. Iš koncertų žvilgančio po rusų, mažrusių, žydų šiemet lietuviams prideri eilė. Vienas dalykas turi būti greitoje ateityje pataisytas. Visos kauno draugijos, taisandios viešus pasilinksminimus, turėtų susi-žinoti, kur, kuomet, kuri draugija ką stato ar taiso, kad neišeitų du panašiu ir kita kita dalyku gretimais, kaip šį kartą. 8 sausio Tilmansų teatre koncertas darbininkų draugijos, o ant rytojaus ten pat studentų koncertas. Ir kiti šio sezono koncertai perarti kits kito.

Lenkai, jei į šį tarpą mažiaus dainuoja, tai su scenomis ir šokiais nei kiek nepasiduoda, bet lenkų pirklių ("handlowcy") draugija

viename mus pralenkė. Ėmė teatrų taisyti nedėlidienais, trečiai valandai mušus, ir tai be jokių šokių, ne taip, kaip mes subatvakariais pradame 9 v., baigiam 2—3 ryto, visas nedėlidienis reikia suvargusiam miegoti.

Joniškis. Šiaulių ap. Viena naktį neužtikti vagis išvogė iš Vartotojų draugijos sankrovos prekių daugiau, kaip už 500 rub. Tai didelis nuostolis draugijai.

Draugijos kasininkas — kun. Jonas Pranys, seniu-kas altariata. Nors jau gilaus amžiaus, tačiau tebėra blaivaus proto, darbštus ir myli savo tautą, jos kalbą ir tėvynę. Platina laikraščius, veikia tarp žmonių. Taip retas seniukas. Duok Dieve kuoligiau jam pagyventi!

Baguva. Ukm. ap. Kuone metus buvo du mokytojai: vienas rusas, kitas lietuvis. Lietuvis buvo vyras darbštus ir malonus, su valkais apsieidavo, kaip tikras tėvas. Dėl kokių ten menkniekių jis buvo toliau pašalin-tas nuo vietos. Į jo vietą paskirtas rusas. Taigi dabar turime du rusus. O kodėl lietuvių nėra? Argi jo nereikia?

Mažeikiai. Šiaulių ap. Pir-miau buvo čia daktaras žy-das; tarp žmonių įsitikėji-mo jis neturėjo, todėl nese-niai ir apleido Mažeikius. Tuo tarpu apgyveno dak-taras Pancerzinskis. Nors bajoras, bet gerai moka lietuviškai ir gan prielankus lietuviams. Kaip girdėti, darbo turi iki soties. Aptie-kininkas žydas. Lietuvių in-teligentų saujelė norėtų ti-kėti, kad d-ras Pancerzinskis padės jiems skieisti švie-są ir toliau varyti tarp liau-dies kultūros darbą.

"Ruta". Gruodžio 18 d. Vilniaus "Rūtoje" buvo vai-dinama pirmą kartą verstas iš lenkų kalbos 3 v. veikalas "Švarkas ir milinė", su dai-nomis ir šokiais scenoje. Vai-dinta gerai. Ypač patiko pu-blikai dainos.

Gegužinas. Vilniaus ap. Pusantri metai, kaip jau darbuojasi čia klebonas kun. J. Būrys. Žmonės į apšvieti-mą, knygų ir laikraščių skaitymą labai nelinkę, ale vis dėlto šiais metais išsirašė sau "Spindulį" 20 žmonių. Taip pat susirado 50 žmonių, kurie pasirašė po prašymu į Kauniškę "Blai-vybę", kad atidarytų čia sa-vo skyrių. Daug vargo bu-vo, kolei tasai pirmas Gegu-žino blaivininkų žingsnis į-vyko, ale įvyko, tat galime jau tuo pasidžiaugti. Bažny-čioje gieda gerai sutvarky-tas lietuvių mergaičių cho-ras. Žodžiu, sakant, Gegu-žino lietuviai pradeda pama-žėli šviesties.

Paystris. Panevėžio apsk. P. Hopeno paskutinį jau dvarą Paystrį šiomis dienomis nupirko lietuvis p. Juo-zas Sabaliauskas, žinomas šviesos platintojas Rokiškio apylinkėse. Paystriui ypač reikalingi šviesos platinto-jai, todėl Paystris turi didžiausias dvaro savininkų apsimainymu.

Kun. Stasio Stakelės byla. "Goniec Wilenski" No. 187, 1908 m. padėjo pasira-šiusiojo slapyvardė "Flis" autorius straipsnį "Z po-wođu odpowiedzi" o. Mie-

czyslaw Dowojno-Sylwestrowicza Flisowi z "Kraju", kur po pramanytoju vardu kun. Stakelė, buk esąs Seimų vyskupo "pozbowiony kap-lanstwa" už "niemoralne ezyzny" ir t. t. Kun. Stakelė, tuo straipsniu užgautas, pa-davė Jurjevičių Vilniaus apygardos teismam. Byla bu-vo svarstoma apygardos tei-smo vasario 3 d. š. m. ir "Gon. Wil." redaktorius ne-panorėjęs Flis'o slapyvar-dės išduoti, gavo mėnesį ka-lėjimo. Nutelstajam pada-vus apeleacijos skundą Vil-niaus Teismo Rūmams, toji byla ir buvo antru kartu na-grinėjama Teismo Rūmų gruodžio 21 dieną p. m.

P. Jurjevičiaus advokatas J. Klott'as stengėsi išrodyti teisme vysk. Ropp'o raštų ir dvasiškį No. 71 (1906 m.) ir Žemiečių vysk kancel. raš-tu į jį patį, buk kun. Stakelė aprašytas tame straipsny je teisingai.

Kun. Stakelė, dabar Ra-gelių filijalistas, gynėsi pats, ir nors negavęs vertė-jo-lietuvių nuo vių prirody-mų lietuvių raštais turėjo at-sisakyti (lenkų buvo net tris vertėjai), tačiau ir pristaty-tais kitomis kalbomis doku-mentais užtektinai prirodė savo nekaltumą ir minėtojo straipsnio ir p. Kott'o priro-dymų neteislingumą. Tei-smas pripažino, kad teisybė kun. Stakelės pusėje, ir pa-tvirtino apygardos teismo nutarimą, kuriuo b. "Gonco Wil." redaktorius p. Jurje-vičius gavo mėnesį kalėjimo.

Uždaryta draugija. Vil-niaus gubernatoriaus įsaky-mu Vilniaus lenkų moterų būrelis galutinai uždaryta. "Viltis"

"SAULĖS" DRAUGIJOS ATSIILIEPIMAS.

Broliai Lietuviai!

Lietuvių apšvietimo drau-gija "Saulė" steigia visoje Kauno gubernijoje mokyk-las ir knygynus, turi jau lig šiam laikui 72 skyrių, 40 mo-kyklų, 30 knygynų. Norinti įkurti "Saulės" skyrių, rei-kia paduoti prašymas "Sau-lės" Valdybai nuo 10 žmo-nių. Svario mokeskis 5 rub. metams.

Kaune "Saulės" užlaiko-mos šios svarbesnės mokyk-los:

1. Prirengiamieji "Sau-lės" kursai paaugusiems. Šioj mokykloj prirengia jaunuomenę prie kvotimų ant aptiekoriaus mokinio, į kunigų seminariją, į moky-tojus. Priima vyrus ir mer-gaites visokio amžiaus. Istoti gali į I kursą mokantieji maždaug 1½, į II—2½ ir į III—3½ gimnazijos klesų moks-lą. Į metus mokasi už moks-lą I-me kurse 40 rub., II-me kurse 50 rub. ir III-me 60 rub. Mergaitėms yra internatas, kur už 150 rub. į metus duodama visas išlai-kymas. Programą galima gauti Valdyboje už 20 kap.

2. Dvikelės paaugusių mergaičių mokykla "Semi-narijėlė". Nieko nemokėdamos isto-jusios šiton mokyklon mer-gaitės į 3 metus išeina 2 kle-sas. Šimet įvesta įvairių ran-kų darbų mokymas. Už moks-lą ir visą išlaikymą 150 rublių metams.

3. Buchhalterijos ir preky-bos vienų metų kursai. Už moks-lą imama 100 rb. Prirengia prie užsiėmimų

sankrovose, kontorose ir t. t. Priimami vyrai ir moteriškos mokantieji gerai rusiškai kalbėti, skaityti, rašyti ir iš aritmetikos mokantieji keturis aritmetikos veikla-mus su paprastomis skaitli-nėmis ir trupmenomis.

Padarytas 20-ai spalių m. dienai "Saulės" Draugi-jos ineigų ir išlaidų apskai-tymas parodė labai sunkų centralinės kasos padėjimą iš priežasties susilpnėjimo šiais metais tos ineigų dale-lės, kuri susideda iš aukų, sąnarių mokesnių ir procenti-nių dalių nuo skyrių.

Matant vargingą piniginių Draugijos stovį, lygiai atsi-minus, kad nepaprastųjų stambesniųjų aukų bei davi-nių plaukimas pastaruoju laiku beveik visai sustoję, kad garbės sąnarių skaičius šiandien pasilieka griežtai tas pats, koks buvo pernai metams prasidėjus, kad iš-laidų reikalai neikię nesimažina, bet visai naturališku keliu kaskart turi eiti di-dyn — sunku nematyti neto-limo pavojaus, gresiančio kai-kurioms "Saulės" Drau-gijos įstaigoms, jei platesnė visuomenė nepasiskubins duosnesne ranka ateiti jai į pagalbą.

Geisdama atitolinti ir pra-šalinti minėtąjį pavojų, Draugijos Valdyba primena gerbiamiems "Saulės" drau-gams, šalininkams ir šelpė-jams neatidėtiną reikalą šelpti naudingą mūsų apšvie-timo įstaigą, dedant mažes-nes ar didesnes aukas, ren-kant naujus tikruosius ir garbės sąnarius, platinant pačios apšvietimo Draugijos pažinimą tarp įvairių visuo-menės sluoksnių, ypač tarp sodiečių ukininkų, kurių tar-pe dalsis gaunamųjų pašalpų ikišiol tebestovi paskutinio-je vietoje.

Tautiečiai, paremkite "Saulės" Draugiją! Siųskite pinigų, raginkite įsirašyti į jos sąnarius, siųskite jau nimą į Kauno "Saulės" mo-kyklas. Kai "Saulė" švies mums mokslu, ramiau bus mums tėvynėje.

Auką meldžiame siųsti: Kun. K. Šauliui, Žem. Sem. prof. Kaune.

Korespondencijos.

WORCESTER, MASS.

Vasario 4 d. "Lietuvos Dukterų Draugija" sureng-sianti koncertą, kuris busias "Beaver salėje". Marė Blunskus skambins ant pia-no ir akompanuos dainoms. Choras sudainuos keletą dai-nučių. Dainuosiančios p. Elz-bieta Baltrus, p. Marė Bal-trus, p. Jieva Baltrus, p. Ma-rė Civišskis, p. Ona Dulbis, p. Agnietė Kukutė, p. Ona Rauglis, p. J. Galeskas. Cho-re busiančios kelios merg-šės su žydiškais ir "kazokiš-kais" vardais, ale nenoriu su-teršt laikraščio jujų var-dais, ypač kad jau syki bu-vo paduota "Drauge" jų vardai.

Panaities Jieva Baltrus, Marė Blunskus (suprask: Jablonskis), ir Ona Kape-wers (ar tik tai nebus: Kar-pavičia) sudainuos dainutę triese (trio) "Ką tik prieš karę, motin".

Karpavičiūtė (Kapers) viena (solo) padainuosianti "Onytę".

Blunskiūtė-gi — "Pasku-tinė vasaros rožė".

Matilda Aleniūtė, keturio likos metų bostonietė, pa-skambins ant piano. Tai e-santi gabi mergiškė.

Salė bus išdabinta tautiš-komis spalvomis: melsva ir balta. Merginos pasirėdy-siančios nebe raudonai, ale baltai.

— Stoją moterystėn Vac-lovas Zablackas, 40 Millbu-ry str., su Aniele Seiliute; Adolfas Krapavičia su Jie-va Matulevičiene, 16 Floren-ce str., ir A. Kamendulis, 12 Foyle st., su Benedikta Bar-tuškiute, 12 Spruce st.

— Sausio 16 dieną buvo mėnesio atminimo pamaldos už a. a. Mgr. Griffin'ą. Bu-vo daug dvasiškijos ir šiaip žmonių. Nabašinko atmin-čiai šventojo Vincento ligon-butyj bus prikalta prie sienos bronzos lenta ir iš Kalė-dinių dovanų bus pastatytas gražus paminklas ant jojo kapo.

— A. Zakovskis, 8 metų vaikas, poliemonų pramin-tasis "padauža", tapo sua-raštuotas 17 sausio už išmu-šimą lango saldinių krau-tuvės. Praeitais metais jis buvo suareštuotas 8 sykius, žinoma, už "gerus" darbus.

— Sausio 17 d. ant Shrews-berry st., du italu kare šovė du sykiu iš revolverio. Su-žaista tik tai karas.

— Daugelis "Draugo" skaitytojų yra buvę Wor-cester'jy, nes čionai daug lietuvių pereina ir jau abu-dus Susivienijimu laikė savo seimus. Atsimenate, tatau, gerai vietinę surukusią gele-žinkelio stotį. Ale jau begu tąją stotį pažintumite, nes jos tiktai dalis tebeliko. Jos priekįjį pastatyta puiki, balta su dviem boniom nau-ja geležinkelio stotis. Dar-bas tęsiasi jau pusrėčių me-tų. Patsai miestas taji sta-tymą labai atjautė, kai ku-rios gatvės buvo užtvėrtos, o ir nešvarumas nuo iškastų žemių, suverstų strampų, plytų buvo per visą miestą. Bet štai darbas jau beveik užbaigtas. Atidarymas sto-ties, spėjama, busias balan-džio 15 dieną.

Nauda iš naujos stoties bus didelė, nes jįjė papuoš-visą miestą ir suteiks daug geresnį patarnavimą publi-kai. Patsai geležinkelis tapo iškeltas, o tas labai svarbu, ypač vietiniams lietuviams: budavo koks girtas lietuvis drožia sau skersai geležin-kelį nematydamas nei žen-kų nei girdėdamas dundėji-mo ir šauksmų... Trauki-nys-gi tik švyst parmeta, bu-davo ant savo geležinės ka-lados, šnykt! ir galvos ar kojų nebėra... Ir taip be-veik kas metai po kelis lie-tuvius traukinys paglemžda vo. Dabar jau to nebebus, nes ant gatvių bus geleži-niai tiltai, o ant tiltų gir-tiems sunku bus užsilipti. Svarbu dar ir tas, kad ant kryžkelių neberekės laukti, kol traukinys praeis. Naują ją stotį pastatė: B. & A. B & M. ir N. Y., N-H & H. kom-panijos.

Reporteris.

ATHOL, MASS.

J. V. mopskio pabėgo pati. Jisai pasisakė policijai, kad buvęs geras, niekados neger davęs, tik pati saliuosose uždraudusi jam pardavinėti gėralus...

Reporteris.

SPRING VALLEY, ILL.

Tanki oro atmaina atnešė ligas į Spring Valley. Daug žmonių serga, labiausiai ma-žiukai. Keletas ir numirė: Juozas Vištartas, 70 metų, mirė 9 sausio. Buvo geras žmogus ir geras katalikas, bet neturtingas. Ilgą laiką ligo. Paskutiniu laiku dir-ba kasyklose, kur tapo su-žeistas ir tuojau pasimirė.

Sausio 20 d. numirė My-kolas Žilinskas. Paliko mo-terį, senutę ir ištėkėjusią dukterį. Vasarop kasyklose netoli Springfield'o užmu-šė jo sunų, o dabar tėvas nu-keliavo pas sunų. Nabašin-kas prigulėjo į katalikų draugijas ir tapo iškilmin-gai palaidotas.

Darbai eina silpnyn. Kas čia bus toliau?

LA SALLE, ILL.

Sausio 14 d. aštuntą valan-dą išryto Stefanija, 8 metų Julijono Kelpšo dukte, iš-bėgo laukan pažiūrėti, kaip sriauname upelyje vanduo-neša lytis, bet paslido ir į-puolė į vandenį. Jos kuno neatrasta ligšiol. Motina be-veik iš proto eina.

LADD, ILL.

Kazimieras Šivokas iš Ce-dar-Point laikė čia iškilmin-gas vestuves su Mare Mar-čiukaite iš Ladd. Kuomet vi-si linksminosi kuosmagiau-siai, Šivoko giminė davė ži-nią, jog sudegė Šivoko na-gmai sykiu su valgomyjų daiktu krautuve ir jog vos-tik vaikai likę gyvi.

CHERRY, ILL.

Viktoriją Atkačiuniene, nelaimingojo pernykščio at-sitikimo moterį—našlę, paė-mė sau už moterį Valerijo-nas Latvėnas.

S. BOSTON, MASS.

Darbai silpnai eina, tik siuvėjų "šapose" užtekti-nai dirba.

Vietinis klebonas T. Ži-linskas, lankydamas parapil-jiečius, nušalo ir sunkiai su-sirgo, bet dabar jau eina ge-ryn. (Jau pasveiko. Red.).

Lietuviai katalikai sudarė čia neseniai Blaivininkų Draugiją, kuri retkarčiais daro susirinkimus ir sten-giasi praplatinti blaivybę tarp savo brolių lietuvių.

Čia gyvuoja ir socialistų kuopa, kuri taip pat daro susirinkimus su prakalbo-mis. Kalbėtojais pas juos es-ti bedieviai arba laisvama-niai. Man atėjus į tokius su-sirinkimus, darosi liudna ir nemalonu, girdint, kaip be-dievis kalbėtojas stengiasi užnuodyti klausytojų širdis bedievybės nuodais. Tuomet apšviestiesnieji lietuviai iš-eina nuliudę pro duris ir rū-pinasi tuojau užmirti, ką girdėjo salėje. Bet kitaip darosi su tais broliais, kurie dar mažai tėra apsišvietę, ypatingai su jaunikičiais ir mergelėmis. Tuos bedievių prakalbos patraukia į bedie-vių draugiją — ir tuomet iš-girsi sakant tikybą sudiev ant visados.

Todėl apšviestiesiems lie-tuviams reikėtų pasirūpinti apsaugoti jaunimą nuo be-dieviškų susirinkimų, įtai-sant jam kitokias pramogas.

So. Bostonietis.

ELIZABETH, N. J.

Elizabeth'e prasidėjo ro-gyties blogi laikai. Darbai kruta visai išpalengvo. Iški-kruta atvažiuosiam darbas vi-sai negalima gauti.

Sausio 15 d. atsitiko nelai-mė Elizabethport'o stotyje. Burelis lietuvių grįžo namo iš krikštynų. Kaip jie krikš-tynose linksminosi, galima suprasti ir iš to, kad J. Sti-kus tapo suvažinėtas trau-kinio ant vietos, o Z. Rupšis netapo sunkiai sužeista ir nuvežta į ligonbutį.

Dėlko, o dėlko, mes, lietu-viai, turime tokį paprotį var-toti kuodaugiausiai svaigi-mučių gėrimų savuose pasi-linksminimuose — ar tai krikštynose ar vestuvėse ar kitokiuose atsitikimuose? Po vestuvių ar į tat panašių atsitikimų — ką girdime?... Ant geležinkelio suvažinė-jų, kalėjiman pateko, ar ki-ta kokia nelaimė atsitiko! O! ta girtybė, girtybė! Ar negeriau pasiskaityti laik-ruštį, ypač "Draugą", kur dabar, padidėjęs, turi viso-kių gražių pamokinių, vi-sokių žinių ir kitokių tokių tokių...

Pas mus yra kitas nego-rus paprotis — tai kasiruoti iš pinigų. Kasiruojama smu-klėse. Štai sausio 14 d. vie-nas vyras pasigriebė nuo sa-vo žmonos tris dolerius ir atėjo į smuklę kortuoti. Žmo-geliui nesisekė — prakišo visus pinigus. Išeldamas neldė, kad jam sugrąžintų nors vieną dolerį, bet nie-kas negrąžino. Tuomet žmo-gelis išdaužė smuklės lan-gus, už ką ant rytojaus tapo suimtas. Tas žmogelis stojo teisman su savo mažu kudi-kiu ant rankų ir pasakė vie-ką, ką jautė, pamatęs, jog jo išvyliojo visus pinigus, da-gi nenorėjo sugrąžinti net vieno dolerio. "Mano kraujas — sakė jisai — sta-ga taip užvirė, kad neišken-čiau, pradėjau daužyti lan-gus..."

Teisėjas paleido žmogelį, o ant smuklininko uždėjo pa-baudą.

Jo. Pekas.

DURYEA, PA.

Anielė Čukauskienė, iš na-mų Šnarkunūtė, pametė sa-vo vyrą, A. Čukauską, 18 sausio. Priežastis nežinoma, nes pora ėmė šlubą dar tik 19 rugsėjo ir iki paskutinė-dienai sugyveno didžiausio-je taikoje. Vyras, sugrįžęs namo, rado visus daiktus iš-vartytus; nebuvo tik pačios ir pinigų...

PITTSTON, PA.

Pijus Žitkus, kursai apde-gė gaisre aną naktį, numirė ligonbutyje ir tapo iškilmin-gai palaidotas 25 sausio lie-tuvių kapinėse.

Sausio 25 d. Pensylvani-jos Coal Co. No. 10 šafte, be-važiuojant darbininkams karuose, sprogo parakas. Sužeista 10 vyrų, jų tarpe du lietuvių. Vienas airis nu-mirė tą patį vakarą iš žaiz-dų.

STURMERVILLE, PA.

Susitvėrusi čia pirm po-ros metų lietuvių šv. Petro ir Povilo parapija laikė mi-tingą 16 sausio ir nutarė pa-vasaryje statyti bažnyčią. Mokačių sąnarių parapija turėjo pernai 98. Dvasiškė-

ji parapijiečių reikalai lig-
šiol aprūpinami iš Pitts-
ton'o.

ORCHARD LAKE, MICH.

Sausio 23 dieną vietinėje
S. S. Kyrylians ir Metodi-
jaus seminarijoje prasidėjo
pusmetinis egzaminai ir te-
sis iki mėnesio galui. Filoso-
fijos ir teologijos klausyto-
jai egzaminuojami iš visų
dalykų akyvaizdoje semina-
rijos vyresnybės ir profesorių.

Ateinančiame pavasaryje
žadama prie seminarijos sta-
tyti bažnyčia, nes į kopy-
džias visi jau nebegali su-
tilpti. Pastebėtina, kad ši
seminarija, kuomet persikė-
lė iš Detroito, žymiai kila —
skaičius augintinių auga,
kaip ant mielių, o mokslas
kas syk amarkiau plėtojasi.
Iš viso dabar yra 106 klieri-
kai, t. y., daugiau kokiais 30
asmenų už pernykščius mok-
slo metus. Vienų lietuvių
yra jau 14). Gimnazijos
klesose yra taipgi dar 12 lie-
tuvių, todėl sąskaita šiuo tarpu
yra 26 lietuvių.

Rektorius, prisilaikydama
Popiežiaus įsakymo, už-
draudė auklėtiniams skaityti
bykokių laikraščius. Iš
tos priežasties ir lietuviai
jokių laikraščių jau nebe-
gauna.

Draugijėlės "Lietuvių
Viltis" reikalai, adiu Die-
vui, pamažėl slenka pirmyn.
— Nekantriai laukiama pa-
reinančių iš Lietuvos išrašytų
lietuviškų knygų už 60 rub-
lių.

Gauta nuo Rectoriaus lei-
dimas surengti prieš užgavę
nias Detroito, Mich., lietuviš-
ką vakarėlį lietuviškosios
draugijėlės knygų nuo naudai.
Bus lošiama dveikiamė iš
lietuvių sodiečių gyvenimo
komedija: "Byla dėl linų
markos". Vakarelis bus pai-
vairintas monologais, tautiš-
koms dainoms, deklamaci-
jomis, prakalbomis ir semi-
narijine pačių studentų or-
kiestra. Rolės visiems jau
paskirstytos ir repeticijos
bus pradėtos daryti tuojau
po kvotimų. — Detroito ir
apilinkės lietuviai privalo
šla proga pasinaudoti. — at-
silankyti jame kuostkaitilin
gliausiai.

*) Čia norėjau paduoti vi-
sų lietuvių šios seminarijos
pavardes, tačiau su tuomi
neatitikus Draugijos "Lie-
tuvių Viltis" pirmininkui
nepadaudau.

P. Kalnietis.

FRRELAND, PA.

Pas mus pastarais laikais
budnos naujienos. 16 dieną
perėjo mėnesio, tai yra pa-
nedėlio naktį, tapo mirtinai
pašautu du vyru: vienas lie-
tuvis — Pranas Grigaliu-
nas, antras lenkas — Ra-
faelius Tokarzewski, abudu
Vilniaus rėdybos. Pirmasai
vos tik devynios savaitės
kai apsigėdęs. Tuoj po nelai-
mės tapo nugabenti į Hazle-
tono ligonbutį, kur netru-
kus ir pasimirė, palaidoti ta
po 19 dieną to pat mėnesio.

Nelaimės pradžia buvo ši-
tokia: tūdu jaunu vyru užė-
ję buvo p. Žukausko gertu-
vė. Buvo jau vėlus laikas,
2 valanda nakties. Tuom tar-
pu atėjo ir koksai italis Sie-
cio, kuris reikalavo judvie-
jų, kad ir jį pavaišintų. Jie-
du atsisakė išsikabindami,
kad nepažeistų jį nevali-
sių. Italis perdaug jiems bu-

vo įkireš, ir jiedu paketina
išmesti jį laukan. Italis va-
dina juos laukan persigalėt,
kas ką gali, bet jiedu neina;
o tuom tarpu provokatorius
aplėdžia gertuvę. Palukėję
truputį ir jiedu rengiasi eiti
namon. Kuomet tik išeina
laukan pasipila viens po ki-
tam šūviai. Abudu tos nak-
ties draugu susmunka ant
vietos. Ant šūvio balso at-
bėgo policmonas Fr. Moloy
ir sutikęs nelabai, bando su-
imti. Italis šauja dusyk,
kaip liudija poliemonas, bet
šautuvo buta tuščio. Polie-
monas parkerta jį su lazda
ant žemės ir galutinai sui-
ma.

Tai mat kaip galą gauna
valkėžai! Geras pamokini-
mas jauniems vyrams: vėlai
nereikia valkiotis, ypač ve-
dusiems.

Gaila jaunų nelaimingai
pražuvusių...

BOSTON, MASS.

Kun. Krasnickas turėjo
bylą su "Keleivio" leidėjais
už šlovės plėšimą. Leidėjai
atrasti kaltais ir nubausiti
pinigiška bausme po (\$25).
Mat kaltinamieji patys save
kaltais prisipažino, užtai ir
bausmę gavo mažą. Bet ir
tai privalo būti laikraštini-
kams geru pamokiniu, kad
žmogaus garbė nėra tai
koks skarmalas, kurį gali-
ma plėšyti be jokios atsako-
mybės.

Teatrališka kuopa vardu
"Žaibas" sulokė čia nese-
niai "Pilėnų Kunigaikštį".
Net patys "Keleivio" kriti-
kai vaidinimo nepagyrė, dar-
gi, pranešė, būk žiūrėtojų
buvę labai mažą. Įstabu
dėlko? Juk ikišiol Bostone
salė per kožną vaidinimą bu-
davo pilnutėlė. Kasžin ar
tik bedieviškos agitacijos
ant scenos varymas nebuvo
priežastimi tokio apsiareiškimo.
Mat "Žaibiečiai", vai-
dindami "Mindaugį", nesid-
riovėjo falšuoti tekstą, by-
tik gavus progą tikėjimas
paniekinti. Ir taip į Mindau-
gio lūpas įdėda: "prakeik-
tas kryžius", kokių tai žo-
džių veikale nėsama. Dargi
"Žaibas" laikraščiuose ne-
paliauja grynės, būk susi-
dedas iš vieno socialisto.
O politikos į dailę maišyti
taip pat nereikėtų. Dailininkai
privalo būti dailininkais,
o ne socialistais. Rezulta-
tai, kaip matome, negeisti-
ni. — Žmonės paliauja to-
kius teatrus lanke.

Bastonia.

CLEVELAND, OHIO.

Sausio 18, 19 ir 20 d. šv.
Jurgio lietuvių bažnytelėje
atsibuvo 40 valandų atlai-
dai. Per visas tris dienas
žmonės vos-vos tilpo bažny-
šioje. Reikia mat žinoti, jog
Cleveland'e gyvena gana
daug lietuvių, lietuviška pa-
rapija gali būti priskaityta
prie vienos didesniųjų lie-
tuviškų parapijų Amerikoje.
Dabartiniam klebonui kun.
J. Halaburdai gana sekasi
čia: Jau ketvrti metai, kaip
jis Clevelande darbuojasi.
Sunkus darbas nepasilieka
bergždžias. Kun. J. Halabur-
dai atėjus Clevelandan, lie-
tuvių parapija negalėjo pa-
sigirti gera tvarka, buvo ap-
leista, parapijos reikalai ėjo
kasdieną blogyn. Šiandieną
gi viskas pasitaisė. Skolos
netik nebėsama, bet dar tu-
rima keletą šimtukų parapi-
jos kasei. Manoma veikiai
pradėti statyti naują puiki

bažnyčia vietoj senosios me-
dinės, kuri jau yra perankš-
ta. Esama čia ir parapijos
mokyklos mokina seseris:
trys airės ir viena lietu-
vė. Kun. J. Halaburdai pagu-
bėti laike atlaidų atvyko so-
kantieji kunigai: Kun. J.
Sutkaitis iš Pittsburgho, kun.
Šeštakauckas iš Burlington,
N. J., kun. Šimkevičius iš
Allegheny, Pa., ir kun. J. Mi-
sius iš Donora, Pa. Darbo
buvo gana daug. Klausykos
net trėskėjo, kaip Lietuvoje
per didelius atlaidus. Links-
ma, jog lietuviai pildo savo
tikėjimo pareigas, stengiasi
pasilikti geras katalikais
ir šioj laisvoj Vashingtono
šalėlėj, kur papiktinimas ir
doriškas supuvimas yra taip
gausiai sėjamas tarp lie-
tuvių. Pamokslus pasakė: kun.
Šeštakauckas, kun. A. Šim-
kevičius, pats klebonas ir J.
Misius.

Drasutis.

ATHOL, MASS.

19 d. sausio Mammings sa-
lėje vaidino Brooklyn teat-
rališka draugija. Publikos
buvo apie 130 asmenų ir vi-
si romiai žiūrėjo, tik vienas
darė maišaitį, kalbėdamas ir
sulydamasis į pagelbį ant
scenos, kas nemažai erzino
publiką.

Mackas.

Policijos viršininkas pas-
dino į šaltąją L. E. Jones'ą
ir Arthurą Jamesoną už at-
spaudinimą ir pardavinėji-
mą begėdiškų paveikslėlių.
Teisme juodu prisipažino
prie kaltės. Jamesonas bu-
sias nubautas mažiausia
\$100.00, o Jonesonas, būda-
mas nepilnamečiu, bus pa-
liktas išbandymui, kaip kad
teisėjas F. J. Dunn'as išsi-
tarė.

A. M.—čia buvo kaltina-
mas už uždavinį A. Stra-
tton ir už gaudimą permažų
žuvų. Byla atidėta iki Va-
sario 4 d.

Reporteris.

PORTAGE, PA.

Darbai pas mus eina ge-
rai. Dirbama visas dienas,
ir iš kitur pribuvę lengvai
darbą gauna. Bet uždariai
labai menki.

Portage lietuvių yra 16
šeiminų ir keletas pavienių;
visi gyvena gražiame suti-
kime.

Keturias mylias atstu nuo
Portage. Martindale pečių
atsitiko balsei nelaimė Pe-
trui Lukoševičiui: sudėgė jo
stuba ir du vaiku: keturių
metų mergaitė ir vienu me-
tų ir septynių mėnesių vai-
kiukas. Tėvai tuosyk buvo
veselijoje, o jų vaikai namie
miegojo. Dar nepatirta, iš-
kur kilo ugnelė, kurioje vi-
sas Lukoševičių turtas ir kū-
dikiai supleskėjo. Šioji ne-
laimė atsitiko 17 d. sausio,
trečią valandą išryto.

WORCESTER, MASS.

Katalikų bažnyčioj ėmė
šliuab: Bernardas Gerbaus-
kas su Ona Tapakauskiute,
Antanas Budreckas su Ona
Vitkaite, Vaelovas Zablec-
kas su Aniele Seiliute.

— Mirė po kelerių opera-
cijų vidurių liga ir aklaja
žarna Juozas Salaševičius.
— "Broliai Lietuviai" iš-
mušė iš lietuviškų žokių an-
glus.

Reporteris.

GILBERTVILLE, MASS.

Pas mus nei sniego nei šal-
čių, žiemos nėra, o jau pa-
baiga sausio. Jau kiba tos
žiemos šmet nei neturėsi-
me. Ale tai dar prasta bėda,
kad nereikia į girią malkų
važiuoti.

Lietuvių čionai gražus bu-
relis (200). Daugiausiai lie-
tuviai ant ukių dirba. Daug
čionai yra lietuviai, kurie sa-
vo ukius įsitaish, ir gerai
jiems sekasi. Daugiausia
pienininkavimu užsiima.
Yra čionai gerų žmonių ir
gerų katalikų, ale yra ir to-
kių, kurie šventomis dienom-
is užiuot į bažnyčią nueiti,
tai kortuoja sau namie, ar
bačkutę pasistatę, siurbia
jos vidurius. Nėgražu.

Sausio 24 d. vietinėj baž-
nyčioj buvo gražus šliubas
Petro Brazausko ir Agnietės
Lakavičiutės. Šliubą davė
lietuviškas kunigas iš Clin-
tono.

Erīs.

BOSTON, MASS.

Aną nedėlių, bekasant pa-
matą naujai lenkų parapiji-
nei mokyklai, žemės užgriu-
si darbininkus. Negyvus at-
kasta du: Adamą Mareinke-
vičią ir Bernardą Kelly. Su-
žeista tris, tarp kurių Juo-
zas Urbanskis. Atkasime
žmonių darbavosi vietinis
lenkų vikaras kun. F. Ja-
blonskis. Garbė jam!

Reporteris.

CAMBRIDGE, MASS.

Neužilgo bus pašventini-
mas naujos lietuvių katalikų
bažnyčios. Ale, kaip laikra-
ščiai praneša, kai kurie ne-
sulaukdami tos dienos užsi-
manė apsikrikštyt bent pa-
jos duris. Sausio 11 d. du su-
augusių žmogų, kuriuo ne-
buvo davę statymui bažny-
čios, atėjo prie statomos baž-
nyčios. Čia juos krikštyta,
tik medine krapila iš bačkos
su kalkėmis, o poliemonai bu-
vę krikšto tėvai. Kažin ar
"mačys" tas krikštas?

Beveik metai atgal čionai
viena lietuvių sužeista su pei-
liu į krutinę. Sužeistoji bu-
vo apsisiautusi su stora žie-
mine skepeta (skara) ir dėl
to peilis giliai neilindo. Jijė
pažinojo savo sužeidėją: bu-
vęs tai irlandietis, su kuriuo
mi net vienu tarpu tuose pa-
čiuose namuose gyvenusi.
Atvedė, tat, poliemonai du
vyruku į ligonės kambarį,
kurių kaltininką pastatė pas
duris, o šiaip vyrą privėdė
prie jos lovos ir klausia, ar
tasai razbaininkas, kuris ta-
ve sužeidė. Bet jijė pasakė,
kad ne, ale tas, kur pas du-
ris stovi. Vis-gi poliemonai
nenorėjo priimti jos liudijimo,
sakydami, kad ansai ne-
seniai iš toli yra atvažiavę.
Mat varnas varnui akies ne-
kerta. Ale ir už nosies va-
džioti nereik pasivelyti.

Reporteris.

WILKES-BARRE, PA.

Lietuviška parapija ren-
gia fėrus. Fėrai busi labai
dideli. Kelios dešimtys kolek-
torių renka jiems dovanas.
Surinkta jau yvairių daiktų
apie tūkstantį dolerių ver-
tės. Kas gyvas — laukia fė-
rų. Pittstono teatrališkoji
kuopa sulok: "Neatmezga-
mą mazgą". Vietinė-gi Gie-
dorių kuopa rengia: "Dėdė
atvažiavo" ir koncertą. Bus
ir šaip visokių pramogų ir
žaidimų iki sočiai.

Sausio 27 d. atvažiavo iš
pačio Griškabudžio p. Juo-
zas Baltrušaitis, inžinierius,
baigęs Šveicarijoje elektro-
technikos mokslo. Su juo
drauge atvažiavo Jonas Bal-
trušaitis, studentas, ketinas
į seminariją įstoti. Pasakoja
jog Zanavykuose pereitėji
metai buvę "geri metai".
Viskas užderėjo, o bulves
kuolais vertė — tokios dide-
lės. Ne gana to. Kainos dvi-
gubai pakilo. Pav. už sėme-
nų kartį mokėjo pusaštunto
rublio; už žsų 1 rublį ir 75
kap. Ukininkai šiais metais
turį Lietuvoje "Ameriką".
Rudno buvęs ilgas ir sausas.
Iki Naujų metų žiemos ne-
buvo. Per visą Adventų lai-
ką buvo neišbrendamas pur-
vynas. Po Naujų metų pra-
sidėjo žiema ir "geriausi lai-
kai" Lietuvos gyventojams.

Vyrai per išties dienas
dyki guli pas mielą kakalį
su pasididžiuojimu sapnuo-
dami apie nuveiktus vasaros
darbus. Moteris tokių gėry-
bių nepažįsta; ners ir joms
žiemos laikas lengvesnis, bet
kiek toms nabagėlėms galvė-
lė prilinguoja, kad kasdieną
tolkelę pristačius... Ugi
žiurėk, lupa ir nutysus kuod-
delį bevilgant...

Darbininkės Lietuvos mo-
teris.
15 d. sausio tapo laikytas
metinis susirinkimas 17 kuo-
pos S. L. R. K. A. Buvo svar-
stomi nekurie kuopos ir cen-
tro reikalai. Labiausiai užė-
mė visus narius ir neres svar-
stymas apie nepagarsintą
pernai metų seimo protoko-
lą ir vienbalsiai išpeiktas I
seimo sekretorius M. Ka-
dzevskis už jo begėdišką pa-
sielginą su mūsų organizaci-
ja. Taipogi patvirtinta cen-
tro valdybos pasieligimas
kasaluk suspendavimo blogų
urėdinkų.

Beto kuopa reikalauja
nuo centro valdybos, kad ne-
atbutinai tokius ponelius
patraukti teisman už susi-
vienijimo nuosavybės naikini-
mą.

17 kuop. valdyba.

Naujienos iš Amerikos.

Ušgynė rudyti.

Carson, Nevada. Valstijos
teisdavystė išleido teisę, ku-
ria užginama visoje valsti-
joje rudyti ir pardavinėti ta-
boką.

Pašauta vagi.

Pueblo, Colorado. Tulas
A. Bebtley, drąsus vagilius,
netikru signalu sulaikęs tru-
kį Colorado and Southern
linijos, apvogė visus kelei-
nius, atimdams nuo jų pi-
nigus ir visokius branges-
nius daiktus. Ikvalie prisil-
lupęs norėjo nuo trukio nu-
šokti, kuomet vienas apvog-
tų keleivių šovė į jį ir mirti-
nai sužeidė.

Ekspliozija sunaikino mies- telį.

Bedford, Ind. Vietinėj
dirbtuvėj parako, dynamito
ir kitokios sprogstančios me-
džiagos pasidarė eksplozi-
ja, išskeldama visą dirbtuvę
su pamatais į padanges. Ply-
šimo iega sujudino visą Bed-
ford miestelį ir daugelį jo-
namų sugriovė. Eksplozijos
priežasties dar nepatirta.
Apie aukas žmonėse laikra-
ščiai užtyli. Turbūt jų ne-
buvo.

Policijos viršininkas ėmė ky- šius.

Fort Wayne, Ind. B. H.
Elliot, vietinės policijos vir-
šininkas, tapo susektas net
105-kiuose atsitikimuose kal-
tu kyšių ėmimo. Ėmė jis ky-
šius nuo paleistuvystės na-
mų užlaikytojų, nuo "balto-
sios vergijos" agentų ir vi-
sokių lošikų iš pinigų. Sy-
kiu su Elliotu areštuota 23
šulieriai.

Nori sugriauti laivinį trus- tą.

Washington, D. C. Suvie-
nytųjų Valstijų valdžia iš-
tikrųjų rengiasi sugriauti
laivinį trustą, kuris saua-
liškai reguliuoja kainas už
keleivių pervežimą. Į trustą
prigulinčių kompanijų lai-
vai nebusi įleidžiami į Suv.
Valstijų uostus. Laivinius
trustas susideda iš sekančių
linijų: North Deutscher
Lloyd, Hamburg American
Line, Red Star, Cunard ir
keletas kitų.

Klaūsini atpinga.

St. Louis, Mo. Pastarais
laikais šiame mieste klaūsi-
nių kainos nupuolė net 8 1/2
cent. už tuziną, ir klaūsiniai
esą dešimčia centų tuzinas
pigiesni negu tą pat mėnesį
pereitų metų. Mat farmeriai
taip daug jų pristato, jog
kaina turėjo nupulti. Apie
klaūsinių nupigimą prane-
šama ir iš kitų šalies miestų.

Nepaprastas vyro gerumas.

Wichita, Kans. Pirm ke-
liolikos metų tuomet jau ne-
jaunas W. A. Luce vedė jau
už merginą už pačią. Jiedu
gyveno laimingai iki kol po-
nia Luce nesusipažino su tu-
lia Wilson'u, kurį jijė pamy-
lėjus, pradėjo vyro nepaisy-
ti. Senelis Luce supratus da-
lykų stovį, pranešė pačiai,
jog ji galinti su juo persi-
kirti ir ištekti už mylimojo.
Moteriškė, žinoma, ant to su-
tiko. Kad dar geriau porai
patarnauti, ponas Luce už-
mokėjo visus persiskyrimo
kaštus, iškėlė Wilsonams
gražias vestuves ir priėmė
juodu pas save gyventi. Žo-
džiu, iš vyro senelis virto ge-
riausiu jaunavedžių tėvu.
Buk jie gražiai sutikime gy-
veną.

Laivas paskendo.

Seattle, Wash. Garlaivis
"Cottage City", prigulintis
kompanijai The Pacific
Coast Steamship Co., be-
plaukdamas iš Seattle į
Skogway, susikulė netoliese
Cape Mudge. Juroje tuomet
siautusi baisi audra, kuri mė-
čiusi laivą, kaip riešuto ke-
valą. Laivo įgulą ir kelei-
vius išgelbėta. Tik laivo pe-
kuryš žuvo.

Nauji pasisekimai avijati- koje.

San Diego, Cal. Aviatō-
rius Glen H. Curtis pirmą
syk savo aeroplane laimin-
gai pakilo nuo vandens San
Diego prieklaukoje. Pirm-
iausia jis plaukė mažame
laivelyje, prikergtame po
aeroplanu, paskui išpalen-
gojes keletą minučių laimin-
gai, vėl nusileido ten pat, iš-
kur buvo pakilęs. Vis tai at-
liko gražiai, lengvai, kaip
marių paukštis.

Perėmė opiumą.

San Francisco, Cal. Šio
uosto muitinėje perimta
1098 dėžutės opiumo, kuri
atvežta iš Kynų laivu "Ko-
rea". Opiumas esąs vertas
\$44.000 (keturiasdešimt ke-
turis tūkstančius). New Yor-
ke policija iškretė dvi ky-
niečių lindyni ir sukonfiska-

vo 600 dėžukių opiumo, po
du svaru kiekviena, viso de-
šimtys tūkstančių dolerių
vertės. Areštuota keturi ky-
niečiai.

Morton'o testamentas.

New York, N. Y. Vietinia-
me paliekanybės teisme ati-
daryta neseniai, mirusio ap-
draudimo kompanijos Equi-
table Insurance Co. prezi-
dento Povilo Morton'o testa-
mentas. Juomi milžiniškas
Morton'o turtas paliktas pa-
čiai be jokių pasergėjimų.
Kiti šeimos nariai nieko
negavo. Apie labdarybės į-
staigas Mortonas taipogi pa-
miršo.

Naujas mainierių unijos prezidentas.

Columbus, Ohio. Per ne-
seniai atsilikusių mainierių
unijos konvenciją Unijos
prezidentu tapo išrinktas
Jonas P. White, tik 32 metų
vyras. Kiti Unijos urėdinin-
kai pasilikti tie patys, vien
Tom. L. Lewis dėlei savo ne-
populiariškumo nustojo pre-
zidentystės. Naujas Mainie-
rių Unijos prezidentas esąs
apšviestas ir veiklus žmo-
gus.

Žuvo vogdamas savo duk- terį.

Marion, Ill. Tulas Walter
Harris iš Dewmoine bandė
pavogti ločną dešimties me-
tų dukriukę, gyvenančią su
motina, su kuria Harris bu-
vo persikyręs. Moteriškės
pagelbos šauksmas sutrau-
kė artimiausius kaimynus,
ką matydamas Harris pra-
dėjo šaudyti į pačią ir į su-
sitrinkusiuosius. Tuomet iš
tarpo gelbėtojų puolė keli
šūviai, sužeisdami Harrisą
mirtinai. Ligonbutiū gyd-
tojai, sako, jog nelaimingas
tėvas vargiai bešilikėjas.
Tai Harris'o prisirišimas
prie dukters atsisė jam per
brangiai.

Dideli užsakymai plieno dirbtuvėms.

New York, N. Y. William
C. Brown prezidentas gel-
kelio kompanijos New York
central užsakė 176,750 tonų
daugiau, negu buvo žadėjęs
pereitais metais. Ši užsaky-
mą plieno kompanijos šlap
pasidailino: United States
Steel Corporation pristatys
87,000 tonų, kompanija La-
ckawanna Steel Co. — 81-
500 tonų ir Bethlehem Steel
Co. — 8,000 tonų. Tos rėlės
kainuos su viršum penkis
milijonus dolerių.

Šarados išrišimas.

Pirmas per upę keldina —
Valtis.
Antras bandoj kailiniuos
— Avis.
Trečias pirmyn valtį varo
— Irklas.
Ketvirtas ežeruos nardo
— Naras.
Penktas laivui reikalin-
gas — Inkaras.
Šeštas kune tvermę daro
— Kaulas.
Septintas girioje spyg-
liuos — Eglė.
Aštuntas žaseles gauda —
Lapė.
Devintas žuvųj skaitlin-
gas — Ikrai.
Dešimtas šviečia kaltina
— Saulė.

Vainikėlis.

Šią šaradą geriausia išri-
šo p. Raudonaičiūtė iš Brook-
lyn, N. Y.

REDAKCIJOS PASTABOS.

"Saulė" gavo "telegramą" iš Chicago, kad "Dagis" perėjęs į p. J. M. Tanageričiaus rankas. Gali būti, nes 1-as šių metų "Dagis" numeris spausdintas "Kataliko" spaustuvių. Jei "telegramas" skelbia tiesą, tai p. Tan. bus įgijęs organą, kuriame galės pliekti nemusilenkiančius prieš savo didenybę asmenis be jokio pasigalėjimo. Kaip tie laikai mainosi! Dar taip neseniai "K-kas" apskelbė "Dagį" šlamštu, o dabar... o dabar spaudina jį savoje spaustuvių, da-gi badai pasiliko jo savininkui.

"Dagis", nors neretai nuklysta iš kelio, netausčia niekus, pasijuokia nesąmoningai, o kai kada ir pameta (pav., No. 1 šių metų meluoja, buk 1124 suspenduotų ir išbrauktų S. L. A. narių beveik pasivejęs pilnį skaitlių narių S. L. R. K. A.: Katalikų Susiv. turi pilnų narių 43301, bet vis dėlto jis daug švaresnis už visokias "Dilgeles", "Pipiras", "Perkunas", "Dalgus", "Rimbuss", "Sparvas" ir kitokius neva "juokų ir satyrų" padėlius. "Dagys" bent ne taip labai metasi į akis asmeniškumai ir noras pasirodyti su savo ignorancija ir storželybe. Todėl galima palinkėti juokų laikraščiui pasisiekimo naujose rankose, tik daugiau švarumo, daugiau sąmojingumo, daugiau noro prajuokinti, nekaip užgaulioti...

Mary Baker Glover Eddy. — Štai štai iš numirusių — taip skelbia ponia Stetson. Ienė ir daugelis kitų išpažintų krikščioniškojo mokslo — tojo "mokslo", kursai nėra nei krikščioniški nei mokslai.

Tokių būdų nepilno proto senė, kuri numirė plaučių uždegimu, tapo palyginta prie Jėzaus Kristaus.

Seniau žmonės laukdavo prisikėlimo iš numirusių didelių arba labai mylimų vyrų. Vokiečiai laukė kitados sugrįžimo iš ano svieto Fridrikio Barbarosos, nors šio kunas buvo išvirintas verdančiame vandenyje, mėsą numautą ir tik kaulai parvežti į tėviškę. O Cezaris Borgia — tasai gražių-gražiausias vyras, turįs atletinio stiprybę, apie kurį tiek daug kalbos dramose ir apysakose — tas Borgia buvo taip mylimas liaudies, kad jo prisikėlimo iš numirusių žmonės laukė ilgą laiką.

Bet, sakysime, buvo tuomet tamsūs amžiai: nesistobėkime!

Tečiau 20-me šimtmečiuje net apšviesti ir mokyti vyrai laukia prisikėlimo iš numirusių žilagalvės įsteigto ypatingo sektos, kurios uždaviniu yra kovoti prieš ligas ne vaistais, ne chirurgiškais operacijomis, ne sanitariškais būdais ir ne kitokiais pripažintais medicinoje priemonėmis, bet tikėnė jimu savęs, buk liga negali atsirasti ir todėl jos neesama, — ir tie mokyti vyrai tiki į tolygumą Eddy ienės su... Kristumi!

Keista. Tai vis, jei atsiminsime Tolstojaus žodžius, "apšvietimo" valsisai...

Labai nemalonų įspūdį daro ginčai tarp p. Kl. Jurgelionio ir p. J. Gabrio. Kokie tie vyrai tarp jų asmeniškumai — dievai juos žino. Kad asmeniškumai ištisų yra, da-gi "nevalyvi", pasirodo iš "Liet." No. 3, kur p. Jurgel. išduoda tikrąjį p. Gabrio pavardę, "nuo savo nuomonių bei užmetimų neatsisako", apsiima teismanstoti už "Lietuvos" redakciją, įkaitime užmiršta tikrąjį žodžių prasmę ir skelbia si prieš teismą stosiąs "tikras savame alibi"...

Na, na! tas alibi! Negut iš Mr. Dooley'o lupų pateko tas alibi į p. Jurgelionio žodyną...

Teismuose apie "alibi" atsiranda kalba tik tada, kad apkaltintasai bando parodyti, jog buvo kur kitur tuomet, kuomet tapo atliktas prasižengimas, pav. jeigu Petras, kurį kaltina už Baltraus užmušimą, parodo, jog tą dieną, kad Baltrus buvo užmuštas New Yorke, jįsai pats (Petras) buvo Chicagoje. Taigi keistai išrodo p. Jurgelionio "savojo alibi tikrumas". P. Jurg. pirmiausia prisipažįsta, kad tai jis pats rašė pastabas apie p. Gabrį, o paskui tuojau... nesibijau Teismo, nes... alibi. Vadinasi, buvau kur kitur, kuomet pastabos buvo rašomos arba spausdinamos — ar kit kas buvo daroma. Žodžiu, galimatijas.

Taip, galimatijas. Ir tas lapsus calami arba memorandum (jei kam suprantami šitie lotiniški žodžiai) versta verčia kiekvieną iš šalies žiurintį pripažinti, jog tarp p. Gabrio ir p. Jurgelionio yra kažnokie nesupratimai, kuriuos abudu gali užbaigti vien teisme. Nedovanai p. Jurg. rašo:

"Teisme bent galima bus išaiškinti daugelis laikraštyje užimtų ir dar visai nemintų dalykų..."

Kas yra tie laikraštyje užimti (sic) ir dar visai nemintų dalykai, p. Jurg. žino tik pats vienas, bet dėlko —

"geistina būtų, kad polemikos dėl Gabrio ir su juo pasibaigtų" — nežino niekas.

Kas gali pasakyti, buk p. Gabrio sumanymas įsteigti Paryžiuje informacijos biurą apie lietuvių yra nevykęs arba nenaudingas? — Niekas. Tečiau "Lietuvos" antrasis redaktorius pradėjo rašyti apie "dykaduonius" apie "neoficiališką ambasadas", apie septintąjį gyvenimą lotynų kvartale ir kitus dalykus, kurie skaitančiai visuomenei išrodo ir neįdomūs ir įkyrūs. Kas tarp jųdvių yra, kad taip nepadoriai vienas su kitu elgiasi? — gali paklausti bent kas.

Ir šitas tai nenoromis ateina klausimas verčia pagalvoti kiekvieną bešališką žmogų, jog kaltybė turbūt randasi p. Jurg. pusėje...

"Dragas" neturi nei pažinties nei artimų santykių su p. Juozu Gabriu. Sprendžiame apie jį iš jo viešųjų darbų. Tie darbai ligšiol — pradėti, pabaigti ir sumanyti — mūsų akys verti pagyrimo ir parėmimo. Apie jo blogus darbus nieko nežinome. Dėlto tatai palaikome p. Gabrio pusę ir drįstame paklausti p. Jurg., kokia priežastis verčia jį ardyti

taip gražų sumanymą, kokių yra įsteigimas Paryžiuje informacijos biuro apie Lietuvą?

Prisimena mums dar vienas daiktas. Pirm 9—10 metų "Tėvynėje" (anumomet išeidinėjo iš Shenandoah) korespondencijoje iš Londono buvo paminėta tikroji pavardė vieno žmogaus kursai anumomet gyveno Anglijos sostinėje po svetimu vardu. Atsimename gerai tą laiką, nes "Lietuva" pakėlė triukšmingą protestą: "denunciacija" — girdi — "peržengimas laikraštijos etikos!"

Dabar, kuomet atėjo kalba apie Paryžiaus lietuvių, ta pati pilna visokios etikos "Lietuva" padarė visai neetišką ir bereikalingą denunciaciją!...

Kokie čia buvo motyvai?

New Yorke tapo įkurta Ferrer'o mokykla — *La Escuela Moderna*, kaip tai skamba ispanų kalboje. Iškilnė atsiliko Brewster'io salnėje 6 sausio ir joje dalyvavo Emma Goldman'utė, Aleks. Berkman, Bolton Hall, Charles Edward Russell ir kiti pagarsėję anarchistai ir socialistai. Įdomu: kuomet Ferrer tapo nužudytas Barcelonoje, beveik visi Amerikos dienraščiai pavadino jį kankiniu už mokslą ir apšvietimą. Dabar, kuomet Ferrer'o mokykla tapo užmėgsta New Yorke, spauda atsiliepi kitaip. "Evening Sun" išreiškia nuomonę, kad Amerika nereikalauja panašių mokyklų nes jos yra priešingos ne tik katalikų bažnyčiai, bet ir visokiai valdžiai, vadinasi, yra anarchistiškos. New Yorkinis "Times" tvirtina, kad nėra užtektinai Amerikoje gimusių yankių nei New Yorke nei kokiame kitame mieste, kad pripildžius kad ir vieną Ferrer'o mokyklą. Tokia mokykla esanti egzotiška. Juodosios Rankos draugijos ir esančios egzotiškos (vadinasi atneštos iš svetur). Abėjos esančios kenksmingos.

La Escuela Moderna, apie kurią tiek daug trūkšmo buvo pakelta pernai salnėje ir laikraščių skiltyse, prilyginta prie Juodosios Rankos!... Istabu... istabu... Bet "Sun" ir "Times" neieki nepelkia įsteigimo Ferrer'o anarchistiškųjų mokyklų Ispanijoje, nes ten jos išdygusios dėlto, kad minties ir kalbos laisvė buvusi prisilėgta. Čia-gi, Amerikoje, tokio prisilėgimo, esą, nematyti... — todėl ir anarchistiškųjų mokyklų nereikia. Į jį atsako "America" nurodydama, jog Ispanija yra valdoma konstitucija, kurios 13 skirsnis, 1 dalis užtikrina laisvosios kalbos ir laisvosios spaudos teises. Geriausiu prirodymu, jog konstitucija yra pildoma, gali būti kad ir tos pačios Ferrer'o mokyklos, įsteigtos Barcelonoje 1902 m., o paskui prasiplatinusios po kitus miestus. Niekas: nei politija nei valdžia nesikišo į jų reikalus. Tose mokyklose mokina daugelis mokytojų, bet ligšiol niekas jų nekabina, net po Barcelonos ribų. Kur-gi čia slėgimas laisvosios minties ir laisvosios kalbos?

O-gi ko tose mokyklose mokinama? Štai trumpa ištrauka iš rašto, kurie buvo rasti tuojau po Barcelonos

riausių Ferrer'o gyvenime: "Sugriovimas visų dabar veikiančių įstatymų;

išmetimas laukan ir išnaikinimas visų viešųjų; panaikinimas svietiskosios valdžios, taip pat kariūnės ir laivyno; išgriovimas bažnyčių;

sukonfiskavimas Ispanijos bankų ir nuosavybės žmonių (civilinių ir militarinių), kurie yra tarnavę valdžiai Ispanijoje ir jos kolonijose;

ty žmonių suėmimas ir pasodinimas kalėjimui, kur turės sėdėti iki kol neišsiteis iš daromų jiems užmetimų arba netaps nugalabty; konfiskavimas geležinkelio ir visų kredito bankų; neleidimas iš Ispanijos visų valdininkų, kurie yra turėję šokią tokią vietelę, net kad ir visus savo turtus būtų palikę Ispanijoje."

Kažin kokios pasekmės būtų kiekvienoje valstijoje, jeigu mokyklose būtų pavylyta mokyti vaikus tokių griaujančių draugijos pamatus maksimų. Juk Portugalijoje, kuomet jį tapo "laisvąja" respublika, tapo uždrausta netik elgties su lyg Ferrer'o receptu, bet ir skelbti, kad gali atsirasti tokių pasielgimų mėgėjų!...

Kas supranta, tam ir šito fakto užtenka.

Yra senas sociologijos įstatymas, kad tauta, partija, luomas, viešpatija ir t.t. gieda apie laisvę, teisių lygybę, brolybę, jį ir t. panašius dalykus, kol jaučia prispaudimą iš svetimosios pusės; bet jeigu sykį išgavo į viršenybę — dairykies: gausi nuo manęs daugiau, nekaip aš gavau nuo kitų!...

Ne sykį pasitaikydavo šnekėti su tautos veikėjais, kas būtų, jeigu Lietuva išnetytų igytų nepriklausomybę nuo marių iki marių. Klausta ypatingai, ką lietuvių padarytų su baltarusiais, sulenkėjusiais lenkais, mažarusiais ir kitokiais kiltatavėiais? — Štai išreikšta baimė, kad lietuviai nepradėtų elgties taip, kaip šioje valandoje elgiai lenkai endekai arba "tikrieji rusai!"

Nėra abejonės, kad visokie Ferrerai ir kitokie rėksniai, ką mokina griauti valdžią, prisidengdami laisvės uždangalu, taptų didesniais tyronais už visokius Canalejas'us ir t.t., jeigu sykį įgytų valdžią į savo rankas. Reikia tik atsiminti Prancūzijos terorą 1793 m.!

Tai-gi tiesą turi New Yorko dienraščiai, sakydami, jog Amerikai nereikalingos Ferrer'o mokyklos, bet ne tiesą sako, buk Ispanijoje pagimdžiusios jās politiškosios sąlygos. Ferrer steigė savas mokyklas dėlto, kad turėjo pilną laisvę tatau daryti, vadinasi, dėlto, kad niekas jam nedraudė jį steigti. Dabar New Yorke pavylyta įkurta anarchistiška mokykla vien dėlto, kad Haymarket'o riaušės ir McKinley'o užmušimas jau užmiršti. Įsi vaizdinkime sau, kas būtų buvę, jeigu Ferrer'o mokykla būtų sumanyta 1902 m. Kokį trūkšmą būtų pakėlė pati dienraščiai, kurie dabar tikrai pažymi faktą! Juk anuomet vargšas Most

pateko vieniems metams į kalėjimą už tat, kad buvo parąšęs kelias nesąmones savo "Freiheit'e"...

Laisvoje Amerikoje, kai kurie daiktai yra apkenčiami tol, kol nematyti jų blogų pasekmių. Bet sykį Ferrer'o mokyklos mokiniai pradės vykinti išneštas iš jos idėjas, pamatysime, kokiomis akimis pažiūrės valdžia į piktos sėklos veisyklą. Nedovanai — anot "Times" — Ferrer'o mokykla ir "Juodoji Ranka" yra viena ir ta-pat: abidvi yra lygiai kenksmingos.

Sausio 23 d. New Yorke prieš "Princetoniečių Klubą" atsiliko baisi tragedija. Koks tai bėprotis Fitzhugh C. Goldsborough suvarė iš automatinio revolverio šešias kulkas į D. G. Phillips'ą ir pats nusišovė ant vietos. Phillips į trečią dieną numirė ligonbutyje.

Nesmagus atsitikimas, nes David Graham Phillips buvo plačiai žinomas, kaip vienas žymiausių Amerikos raštininkų. Turėjo dar tik 43 metus, tai-gi buvo pilname proto ir talento išsiplėtojime. O talentas buvo nemažas. Nabašnikui sekėsi ypač portretuoti Amerikos gyvenimą. Reikia perskaityti jo kad ir "The Tree Plum", kad išitkinus apie jo gabumus. Iš tos vienos apysakos skaitytojas gali sužinoti tikrąjį politiško partijų gyvenimą ir tikrąjį politiško "mašinų" veikimą geriau, nekaip iš šimtų traktatų, skandališkų "atidengimų" ir panašios rūšies raštų.

Gaila talentų, mirstančių nelaiku. Gaila, pav. mums Kudirkos, Višinskio, Vaičaičio, kurie numirė džiūva, bet labiau gaila didelių talentų, mirusiųjų netikėta mirtimi. Gaila Puškino, Lermontovo... gaila ir Phillips'o.

Reikia dar pridurti, jog užmušėjas Goldsborough paskutiniu laiku gyveno "Rand'o visuomenės mokykloje" (Rand School of Social Science) apartamentuose, kur buvo pasidavęs socialistu. Kaip pasirodė iš jo užrašų ir pasielgimų, jisai buvo įsivaizdinęs, buk Phillips buvęs visuomenės ir jo paties asmenišką priešas.

Iš Visur.

JAPONIJA.

Sausio 18 d. pasibaigė byla anarhisto Kotoku ir 25 jo sėbrų. Išteisinta tik du, dvidešimt keturi pasmerkta mirtin. Tečiau eiesorius paliko miriot tik Kotokų ir jo pačių, kitiems atmainė mirties bausmę kalėjimu lig gyvai galvai. Teisme tapo išrodyta jog Kotoku ir jo sėbrai bandė sukelti kruviną revoliuciją su bombomis ir kitokiais sprogstančiais įrankiais. Jie norėjo apiplėsti turtingesnius gyventojus ir sudeginti valdžios įstaigas, taip-pat užmušti sosto ipeidinį ir augstus valdininkus. Išgirdę ištarmę, anarchistai suuko: "banzai!", o ponia Kotoku'vienė, išeidama, linkerėjo publikai, nutiesypsojo ir tarė: "Meldžiamė dovanoti mums visiems dovanoti mums visiems už turbaciją!"

Kotoku gyveno kitados San Franciscoje ir buvo korespondentu kai-kurio Tokio's laikraščiū.

Socialistams ir anarchistams nepatiko ištarmė ir jie pakėlė protestą prieš bylos vedimo būdą.

Parliamentui paduotas naujas budžetas. Japonija turėsianti daugiau išlaidų ateinančiais metais — viso 276 milijonus dolerių, o tai dėlto, kad daug naujų išlaidų daranti dabar prikergtoji prie Japonijos Korea, o ir patvyniai pridarę baisybę ei bių.

Ateinančiais šešeriais metais reikės 1,370,000,000 dol. pagerinimui geležinkelio. Ir laivyną, esą, reikia stiprinti. Naujų laivų statymui valstybė reikalaujanti 42 mil. dol. Pirmininkas Katšura užtikrino, jog praeitais metais pramonija Japonijoje pasiduginusi 240 mil. dol.

HOLANDIJA.

Parliamentan paduotas sumanymas išleisti 21,250,000 dol. apginklavimui pakraščių. Tie apginklavimai, esą, bus daromi prieš Anglijos užpuolimą, bet, tiesą, kalbant, kaizeriui Vilui sugundus. Mat jeigu kiltų karė tarp Vokietijos ir Anglijos, tai vokiečiai užpultų ant savo priešo iš Holandijos. Vokietija jau dabar skaito Holandiją lyg kokia savo provincija, bet jai ypač rūpi Holandijos plačios ir turtingos kolonijos.

Tečiau sumanymas sutiko tokį pasipriešinimą parlamentė, kad jo įnešėjas, karės ministeris gen. Cool, turėjo atsistatydinti. Jo ipeidinis, majoras Collign, vargiai bedrįs grąžinti sumanymą į parlamentą.

Įdomu, kad nuo rytų pusės, vadinasi, nuo Vokietijos, Holandija neturi beveik jokių apsigyvių.

Nėra ką sakyti, Vokietija šioje valandoje tvirtiausia Europoje valstija. Jei pasiseks jai sugniauzti Angliją — pamatysime, kas bus.

KYNAI.

Džuma jau pradėjo platin ties iš Mandžurijos po kitas šalis. Geležinkeliai nustojo judėti. Daugelis diplomatų bėga laukan iš Pekino. Valdžia paveliu sudeginti tris kvartalus Harbine. Tame mieste ir prasidėjo maras. Vieną tik dieną rasta ant gatvių 24 negyvėliai.

Šiaurinėje dalyje An-hui provincijos badas netik nesimažina, bet dar didinasi. Badaujančius šelpia misijonariai, katalikai ir protestonai.

Apskelbta rinkimai į naują parlamentą, kursai susirinksiąs 1913 m.

HONDURAS.

Revolucionistams sekasi. Ties Ceiba jie sumušė valdžios armiją. Revoliucionistų vadui Bonillai daug padeda generolas Christian amerikietis.

Daktaras ir girtuoklis.

— Hm... jei tamsta nori gyventi sveikas ir ilgai gyventi, tamstai privalai nusikratyti alkoholių.

— O ką turiu gerti?

— Pieną.

— Iiii, netikiu j tai. Te liukas visas savo gyvenimas gėria pieną, o neikuomet negirdėjan, kad ilgai gyventų.

Skaitymo Laisvė.

Laisvamaniai ardančiuose savo pasikėsimuose neapleido nesudrumstę, savo kos apie skaitymo laisvę. Jų darbų pasekmė, kad nūdien ne visi supranta, kas tai yra skaitymo laisvė tikroje to žodžio prasmėje. Galima regėti, kad dori katalikai nekurtų apie šį dalyką pereina į tikras svajones, užmiršdami įstatymus doros ir teisybės. Tad apie tai neprošali butų šiek-tiek pakalbėti.

Kaip perstato mums skaitymo laisvę laisvamaniai? Pigu suprasti. Užtenka pa imti į rankas bet-koki laisvamaniską laikraštėlį, kad būtų aišku. Kas tankiau nūnai pas juos rašoma, jei ne tas šauksmas prie skaitymo viso to, kas papuola žmogui į rankas? Į madą lėjo pas juos toki sakiniai: "Broliučiai, seselės, švieskitės, skaitykite. Apšvietojte jus laimės. Neklausykite kunikų, — jie nepavelsia jums skaityti, jie tamsoje jus laiko, jie pavydi jums laimės. Bijoj, kad neapsiprastumite, kad nestotumite prieš kapitalizmą, kad nestotumite prieš juos pačius. Mės jus šaukiame prie susipratimo, mės duodame jums pilną laisvę skaitymo. Skaitykite viską, kas tik į rankas papuola. Nebukite vienpusiškais. Perskaitykite ir tą, ką kunigai parašo, nors ten nieko išmintingo ne surasite". Tokie ir į tat pa našūs šauksmai į mūsų ausis nuolat beldžia. Galėtum mūnyti, kad tai kalba tikri žmonių geradėjai. Juk, teisingai sakant, kur rasi ant šėmės augštesnę laimę, kaip apšvietojte?!. Bet... Čion kaip ir kituose laisvamanų apsiėjimuose, reikia paakyti tą nelaimingą "bet"...

Visur jie prie gero prideda blogą, prie geros sėklos pri maišo kukalius ir išėina dirva užteršta. Įdygsta kviečiai, kukaliai veiks juos nušlopina. Tokia pasekmė jų šauksmo nebetutina.

Kunigai pagal jų šauksmo išėina kokiais nelementais žmonių nevidonais, jieškančiais prarijimo žmonių laimės. Tai tautos edikai (taip mačiau "Keleivyje" No. 41 kunigus nupiešta), siaubunai niekam netikę, gal vien patrankom ant paspiadumo. Taip pagal laisvamanų. Kiti taip išėity, jei teisingai būtų kunigai teisiami. Čion mės kalbame apie skaitymo dalykus, tad paklauskime, ko šia me reikale kunigai ieško? Ar kunigai jieško apšvietos nuslopino? Lengvas atsakymas. Kunigai žmonių apšvietos ne tik neslopina, bet jos karščiausiai geidžia. Kunigams tas žodis apšvietos nepirmiena. Visuose amžiuose kunigai žadino žmones prie apšvietos ir vedė pagal savo išgalėjimą. Kuomet dar pasauliniai žmonės ramiausiai miegų miegojo, kunigai steigė mokyklas, atidarydavo universitetus, gamino knygas. Viduramžiuose, kuomet spaudos dar nebuvo, tame dalyke vienuoliuose užlaikydavo rašėjus — vienuolius, perrašinėjimui naudingų knygų. Žodžiu, kunigai nuo senovės jieškojo žmonių apšvietos. Aišku tat, kad jie nepavydi apšvietos ir plaukiančios iš to gerovės. Bet kad laisvamaniai šiuose dalykuose stoja ant pavojingo kelio ir bruka žmonėms visus šukėlius į rankas, ku-

ATBALSIAI.

Anal ve kas ką mokina!...
— Pasipiktino! O, kaip! Kad dagi jįjį tekur!
— Ale kas? Iš ko?
— Nagi laikraštis "Katalikas", kad, girdi, "Draugas" su "Žvaigždė" skyriuose: "Iš katalikų gyvenimo" ir "Broliui Katalikui" talpiną užtektinai katalikiškas žinias.
— Na, o ką, juk gal gerai ir sako? Kaip patsai manai? — Tegu patsai patarimas ir būtų reikalingas, na, ale tik kas jįjį paduoda? Juk pačio patarėjo net vardas "Katalikas", o kiek ten daiktų anaipol nekatalikišku... "Draugo" ir "Žvaigždės" vardai parodo, kad jie ne vien tik apie katalikybę pri valo rašinėti, kad jų dviejų vardai reikalauja, kad tik būtų katalikų draugu ir spinksėtų katalikams. Tam savo vardui juodu ir atsako įvesdami skyrius iš katalikų gyvenimo. Gi antgalo jau "K." ir pasivėlinio su savo patėmijimu, nes jau "Drauge" skyrius "Broliui Katalikui" pakeista "Bažnytinėmis žiniomis". Gi p. Tananevičiaus laikraščio vardo "Katalikas"; kožnas žino kas reikalinga, kad tam vardui atsakus. Juk tai, trumpai sakant visas laikraštis turėtų būti "iš katalikų gyvenimo".
O dabar? Ką gi, duosim sau, tokios Gotch'o ženybos turi ypatingo su katalikų tikyba? Arba ant Gotchenės nupieštas paveikslas Gotcho su... "eupid'u" rankose... O tai rašo laikraštis, kurio vardas ne "Sportas", ne "Milda", net nei ne "Draugas" ar "Žvaigždė", ale laikraštis, kurio ir vardas "Katalikas". Tai gi mat kas ką mokina! Savo akys trampo nebemato, o kito šlu kelius nurodinėja.
— Na, o užmetamos žinios ar-gi jau ir po teisybei nėra iš katalikų gyvenimo, kaip kad "Katalikas" sako?
— Ale, kur taul! Jei katalikai, kaip katalikai, duoda savo vyskupui, kaip vyskupui kokią dovana, tai kuo mi toji žinia nėra "iš katalikų gyvenimo"? Ir vėlei, kuo mi "broliui katalikui" neat sakanti žinia, jei kas šelpia katalikiškas misijas arba kitas katalikiškas įstaigas?
— Ale tame pačiame numaryj' dar ir kitas keistumas, tik kaip "K-ui" tai paprastas.
— Koks?
— U-gi pašiepia sarkastiškai "Lietuvą, o ypač p. K. J. už nepastovumą. Gi kas gali būti nepastovus, kaip pat eai laikraštis "Katalikas"! Nemato savo akys balkio ir gana... Pagaliaus jei p. K. J. maino klaidingas pažiūras ant teisingų, tai pažanga juk (tokioj prasmėje) nepavadinama nepastovumu.
— Naje, kaip sveikas manai? Ar jau "Lietuva" išteisybės mės bičiuliavimą su šliuptyniais, Dembskiais ir vėlei atvirs ant tiesos kelio?
— Eik, jau eik! Tai tik "Katalikui" panašiai sapnuojasi, kada jau jam ne tik "areikatalikiški", ale ir bedieviški laikraščiai pasakos, kad jis nebe katalikas. Pakeisti savo nuomones taip, kad prieš seimą turėti vienas, per seimą kitas, o po seimui dar kitoniškesnes, ar ba tame pačiame numaryj

peršokinėti nuo vieno ant kitų nuomonių, tai tik nepastovusis "K." tegali.
Sugrįžti prie tikėjimo yra nelengva. Tam reikia rimtų ir uolių studijų, o redaktorai tam mažai laiko gali pasiūlyti. Dieve duok p.p. Adomaičiui ir K. J. tiesą pažinti, ale dabartinėse juodųjų aplinkybėse tai, kaip sakiau, sunku tikėtis. Beveik negalima.
— Na, tai kodėl bedieviška "Lietuva" gi "Katalikui" stačiai ir pasako, kad jis visai nei prirodymų neturi, ale dabartinėse juodųjų aplinkybėse tai, kaip sakiau, sunku tikėtis. Beveik negalima.
— Matai, yra žmonių, kurie yra nekatalikais bona fide, kurie ieško ir patys tiesos ir kitiems moka tiesą pasakyti, nepaisydami net savo asmeniškų pažiūrų. Kaip kada ir "bizniški" reikalai priverčia kitam tiesą pasakyti, nors asmeniškai įsitikinimai būtų tokie pat. Dėl katros iš tiesiečių priežasčių "Lietuva" pasakė tiesą, tai jau spresk patsai, o jei nenori gulvos mankyti, tai lauk, nes pati ateitis pasakys. Tik ve "Draugas" jau seniai p. Tananevičią ragina laikraščio vardą permąstyti arba jįjį leisti katalikišką. Tą patį sakė "Žvaigždė", tą patį ir Lietuvos katalikiški laikraščiai. O p. Tananevičia "ta pastebėjo ir iš to tvirtinimo gardžiai pasijuokė". ("Kat." No. 2). Pavadinti žmogų kataliką bedieviu tai juk nereikia didesnio paneikimo ir užgavimo, ale pavadinink bedievi bedieviu, tai jam smagu, jis tik nusi juoks; nelyginant, pavadinus lietuvi lenku, tai užgauti, ale pavadinink lenką lenku, na, tai ansai ir nusi juoks. Na, ale dėl visoko, dar visus tuos laikraščius "K." pavadinio sarkastiškai "areikatalikiškais", tai jau mano sau p. Tananevičia ir užtektinai savo skaitytojus nuraminio.
— Štai dar vienas palyginimas. Kada pasklido paskala, kad p. Tananevičienė sureštino savo vyrą už kokią tai mergą ("Kat." No. 2) tai p. Tananevičia savo organe sieksninį straipsnį stambiomis raidėmis parietė, kad-gi jam užmetama jojo organo nekatalikybė, tai tik... juokias.
Da galėčiau ką žingėdaus pasakyti.
— Ką gi tokio?
— Pernai apie Velykas, pašaipos laikraštis "Dagis" nupiešė, kaip "Draugas" su "Kataliku" muša kiaušinius. Ant "D-go" kiaušinių buvo parašas "argumentai", o "Kataliko" kiaušinis buvo "Kataliko" rankose... suteškėjęs.
Štai dabar jau net ir "Lietuva" sako, kad "Katalikas" argumentų neturi. Na, o pavadinti "Dagi" ir "Lietuvą" "areikatalikiškais" nepavadinai?
— Tai kaip-gi p. Tananevičia juos užtitulavo?
— Ugi nepastoviais! Štai ir "K." No. 2. Skaityk. Štai ve ant 6 pusl.:
"Girdžiame, kad p. K. J. jau rėdos katalikiškai. Labai tai dailu..."
Tai-gi mat p. Tananevičia (anot jo paties) atsivertusį jį prie tikėjimo priima... sarkastišku išjuokimu. Atsimink tik, kad taip vašina laikraštis, kurio vardas "Katalikas".
— O ar "Šaltinis" su "Vie nybe" turi skyrius iš katalikų gyvenimo?

— Sutvarkytų žinių j tam tikrą skyrių neturi, ale žinias turi. Paimkie-gi angliškų katalikiškų laikraščius, o tenai atrasi skyrius: "Ecclesiastical Items", ar panašiai.
— Na, o kad šitaip mudviejų šneką išgirstų p. Tananevičia, — kasžin ką jis sakyty? Ar nevertėtų surašius jamjam pasiųsti?
— Jam nusiųsi, tai įmes į gurbą ir tiek! Velyk nusiųsi-kiva į "Draugą", tai pamatysi. Greičiausia, kad pašimpuos, išpravardžiuos ar vėlei "pasijuoks"; panašiuose dalykuose jisai — pastovus. Svarbiai svarstyti, tai "Katalikas" su "Keleiviu" nemoka. Na ale sekančiam "Kataliko" No. ant 6 pusl. visgi pažiūrėkiva.
Nesutinka.
Katalikybės priešams — mus reikalauji suvaržyti emigraciją į Ameriką, nes buk ateiviai daugiausia esą katalikai ir dėlto katalikai auga tvirtyn ir tvirtyn, taigi jį užmetimą atsakė buvusis Harvardo universiteto profesorius Dr. Elliot. Nes jei, — kaip kad jis sako, — šita viešpatija toleruoja (ne persekioja) religiją (tikėjimą) ir jei Katalikų Bažnyčia gali iš to pasinaudoti, tai aiškiai turinti prie to teisę. Suvaržyti emigraciją tik dėl to vieno dalyko, būtų baisiai didelė netolerancija ir sulau žymas įstatymų sulg Bažnyčios ir Viešpatijos nepriklausomumo.
Katalikybės brantas.
Gyvename mės amžiuje, kada anaipol dar ne viena avinyčia, gyvename drauge su įvairių tikėjimų išpažintojais, o kodėl taip sulyginant mažai atsiveria j tikrąjį Kristaus įsteigtąjį katalikų tikėjimą? Viena svarbiausių priežasčių — tai daugelio katalikų ne sulg tikėjimo gyvenimas, papiktinimas. Nekatalikai pastebi mūsų tikėjimą iš katalikų gyvenimo. Jiems blogas katalikas, kaip kad ir geras, yra išreiškėju katalikų Bažnyčios. Kiek tai dėlto blogi katalikai daro blėdies ir sau ir tikėjimui! Jų darbų vaisiai — tikrai blogi. Ar-gi gali gerą išpujį tarp nekatalikų palikti žmogus, kuris ne va katalikas, o sykiu yra bausiu girtuokliu, paleistuvu? kuris šventomis dienomis neišklauso šv. Mišių? kuris artimo nelaimėje netik kad nesusielpia, ale net jį apvagia? kuris pliaukšia prieš Dievą, prieš Bažnyčią nebutus daiktus? Toksai žmogus netik kad nebėra kataliku, ale yra nekataliku. Tuomet, tik mės, katalikai, turėsime paguodonę tarp nekatalikų ir tuomet patrauksime kitus prie Dievo, kada visų-pirma mės patįs busime tikrais katalikais, t. y. ne iš vardo, bet iš gyvenimo. Bukime teisingais ir teisiais viešose įstaigose, urėduose, dinstų pildyme. Ne tiek dinstų įgavimu, kiek dinstų sąžiningu pildymu katalikai padaugis savo eiles. Kožnas katalikas privalo prisidėti prie apšvarinimo miesto, prie šelpinimo mielaširdybės įstaigų, prie kovos su girtuoklybe ir demoralizacija. Lai kiekvieno obalsiu bus: "Daryti tas, kas man katalikui darytina".
Kun. Tis.

CHARLES DICKENS. OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Sėka.)

I šešis mėnesius, Oliveriui pribuvus prieglaudon, ta naujoji tvarka buvo pilnam veiklume. Iš pradžių tas išėjo brangiai iš priežasties staiga pasididinusiu išmokėčių graboriui, ir daugiausiai dėlto, kad reikėjo siaurinti pavargėlių drabužiai, kurie pradėjo liuosai plėvėsuoti ant išdžuvusių jų pečių, nuo keletos savaičių avižinio maisto. Bet užtai vargdenių skaitlius taip sumažėjo, kaip ir jie patys, ir prieglaudos valdžia trynė rankas iš džiaugsmo.
Rumas, kuriame vaikus maitino, buvo tai didelė mūrinė seklvė, su įtaisytu kampe variniu katilu, iš kurio prižiūrėtojas su baltu žiurštu, turėdamas pagelbon porą moterų, sėmdavo košę ir dalydavo ją vaikams valgomą valandose. Paprastai kiekvienas vaikas gaudavo ne daugiau, kaip vieną bludėlį, išskyrus dienas kokio iškilmingo viešo pasilinksminimo, kada prie to dar pridėdavo dvi su trečdaliu uniejus duonos. Bludelių nereikėdavo mazgoti. Vaikai išgramdydavo juos su šaukštais taip stropiai, kad tie žvilgėdavo, kaip nauji. Vaikai atlikę tą darbą (su kuom jie ilgai neužtrukdavo, nes šaukštai netoliesiai taip buvo dideli, kaip ir bludeliai), sėdėdavo žiurėdami į katilą tokiomis akimis, lyg norėtų jį pravyti ir išlupdavo savo pirštus su ta vilčia, kad galės nulaižyti visas košes liekanas. Vaikai paprastai turi puikų apetitą. Oliveris Twistas ir jo draugai iškentėjo tą nuolatinį badu marimą per tris mėnesius. Antgalo jie tapo taip edrus ir sunykę iš bado, kad vienas didesnis vaikas, negalėdamas priprasti prie tokio maitinimo, (ypač, kad jo tėvas turėjo mažą valgių krautuvę) pradėjo šnairuodamas murėti, kad jei negaus ant dienos dviejų bludelių, tai gali atsitikti, kad jis kananors suvalgys kitą vaiką už save mokesnį. Jis turėjo baisias, alkanas akis ir vaikai pilnai jam įtikėjo. Tapo padaryta susirinkimas, laike kurio burta, katram vaikui išpuls eiti pas perdėtinį prašyti daugiau maisto. Nuburta ant Oliverio Twisto.
Atėjo vakaras; vaikai atsėdė ant savo vietų. Perdėtinis virėjo drabužiais atsistojo, pas katilą; pagelbininkas stovėjo užpakalyje. Košė tapo išdalinta; ilgos maldos atkalbėta prieš trumpą vakarienę. Košė išnyko; vaikai emė tarp savęs kuždėdai ir pamoj Oliveriui: artimesniejie kumščiojo jį į pašones. Vaikelis, desperatiškas iš bado, ir sunykęs iš vargo, atsistojo iš užstalės ir prisitino prie perdėtinio su bludeliu ir šaukštu rankose, tarė, pats nusigandęs savo ataklybės:
— Meldžiu pono, aš noriu daugiau.
Perdėtinis buvo nutukęs, sveikas vyras; bet jis baisiai pabalo. Apsvaigęs iš nuostabos, jis pažiūrėjo porą sekundų ant n. v. žv. tvarkos ardytojo ir atsirėmė į katilą, kad neparpulti.
Pagelbininkės pastiro iš nuostabos, vaikai iš baimės.
— Ką! — antgalo ištare perdėtinis alpstančiu balsu.
— Meldžiu pono, aš noriu daugiau, — atsakė Oliveris. Perdėtinis smogė samėiu Oliveriui per galvą, griebe jį už krutinės ir garsiai pašaukė pedelį.
Valdžia buvo belaukiant prakilnų posėdį, kada p. Bumblys įsoko į vidų labai sumišęs ir atsikreipęs į poną sėdintį augštojoj kedėje, prabilo:
— Pone Limbkins, atspirašau tamstos! Oliveris Twistas norėjo daugiau!
Kilo didelė maišatis. Persigandimas atsimušė ant visų veidų.
— Daugiau! — tarė p. Limbkins. — Susiprask, Bumbly, ir atsakyk man aiškiai. Ar aš girdėjau, kad jis prašė daugiau, suvalgęs paskirtą vakarienę?
— Taip, pone, — atsakė Bumblys.
— Tas vaikas kada nors bus pakartas, — tarė ponas su baltu bruslotu.
Nieks nesipriešino pranašiskai pono nuomonei. Atlikta guvus posėdis. Oliveris ant tų pėdų tapo uždarytas po užraktu: antrytojaus prie vartelių buvo prikaltas apgarsinimas, kad jei kas norės atsiimti Oliverį Twistą iš parapijos prieglaudos, tai gaus penkis svarus dovanų. Kitais žodžiais, penki svarai ir Oliveris buvo siulomi kiekvienam vyrui, ar moteriškai, kurs apsiimtų jį išmokinti kokio nors darbo, amato ar pašaukimo.
— Niekame aš taip nebuvau įtikintas savo gyvenime, — tarė ponas su baltu bruslotu, perskaitęs antrytojaus apgarsinimą, — kaip tame, kad tas vaikas bus pakartas.
Kadangi aš noriu parodyti, ar ponas su baltu bruslotu įspėjo teisybę, ar ne, tai man rodos, kad sugadinčia šios apysakos vertė, jei tuojau paminėčiau, kad Oliverio Twistas gyvenimas turėjo tokią baisią užbaigą.

III.

Apsako, kaip Oliveris Twistas vos nepateko į tokią vietą, kurios negalima būtų pavadinti sinekura.

Dasileidęs tokio baisaus ir begėdiško prasikaltimo — prašymo daugiau maisto, Oliveris per šimintį ir gailėstiną valdžios tapo uždarytas ant visos savaitės atskirioj ir tamsioj vietoj. Mums išrodyty, kad Oliveriui labiau reikėjo godoti nuomonę pono su baltu bruslotu ir padaryti jį pranašu ant visados labai lengvu būdu. Reikėjo jam tik užsirišti ant kaklo skepečiukę, o kitą jos galą pridurti prie kokio vašo ant sienos. Bet to darbo atlikimui atsirado kliūtis: butent, kad nosinės skepečiukės tapo pripažintos už puikės dalykus ir prašalintos nuo pavargėlių nosių ant visų ateisiančių amžių tamtikru valdžios paliepinu, išleistu viename viešame posėdyje ir sudrątintu

antspaudu ir parašais. Buvo da ir kita didesnė kliūtis: butent Oliverio jaunumas ir kudikystė. Jis tikrai kartą verkė visą dieną ir kada atėjo juoda baisi naktis, jis tiesė prieš akis savo mažus delnus, kad atitolinti tamais ir susirietęs kampe, mėgino užmigti, dažnai paburdam su išgūcia ir drebejimu ir vis arčiau glausdamasis prie sienos, lyg jausdamas, kad jos šaltas ir kietas paviršius buvo vienatinė prieglauda apsiaupiančioje jį tamsyboje.
Bet "sistemo" priešininkai tegul neužsiuola, — laike to kalėjimo Oliveriui buvo atimta nauda kunio prasimankstinimo, draugiški pasilinksminimai, arba tik jimo pašalpa. Kas link prasimankstinimo, tai jis turėjo užtektinai šalto, sveiko oro ir galėjo kas rytas atlikti maldyklę prie šulinio ant akmeninio kiemo, akivaizdoje pon Bumblio, kuris sulaukydavo jį nuo peršalimo, tankiai pridėdamas prie jo sąnarių savo lazduotę. Kaslink draugytės, jį kas antra diena atvesdavo kambarin, kur vaikai valgydavo, ir ten jis gaudavo į kailį visų perserėgėjusių pavyzdžių. Kaslink to, kad Oliveriui nebuvo atimta proga dalyvauti pamaldose, jį kas vakaras įstumdavo į patį kambarį poterių valandoje, ir tenai jam buvo leista klausyti ir raminti savo nūntį vieša vaikų malda, kuri reėjo tam tikrą pridėką, prikergtą valdžios prisakymams tasai garsino, kad vaikeliai turi melsties, idant būtų g padorūs, visu kuo užganėdinti, pakluonūs, ypač, kad būtų apsaugoti nuo nusidėjimų ir kalčių Oliverio Twisto, kuris, kaip spėjo malda, esąs ypatingoje globoje tamais galybių ir net paties velnio.
Oliverio reikalams esant tokioj' puikioj' ir užganėdinančioj' tvarkoj', vieną rytą atsitiko, kad p. Gamfieldas kaminorius, traukė Augštosios gatvės linkon, kur jis giliai svarstydams kokiu čia būdu išmokėjus namų samdą, už kurią gaspadorius pusėtinai jį krimto. Nešmėkliaus apskaitymai negalėjo davaryti pono Gamfieldo ineigų iki penkių svarų; ir valandose aritmetiškos nusiūninimo jis buvo paeiliui bekankingas savo amgonės ir asilų, kaip štai važiuodamas pro prieglaudos namus, patėmyjo ant vartų apgarsinimą.
— Wo-o! — tarė p. Gamfieldas asiliui.
Asilas buvo giliai užsiklopojęs, butinai spėjo, ar jam teks vienas kopusto kotas, ar du, nes buvo beveik du metai šiuku suodžių, kuriais buvo prikimštas mažas vošinėlis. Taigi nenugirdęs paliepinio, asilas tūpino sau toliau. P. Gamfieldas baisiai ant jo užkeikė ir pribėgęs suteikė jam į galvą tokį smugį, kurs būtų perskėlęs kiekvieną galvą tik ne asilo. Paskui sugriebęs vadžias, sutraukė smėkliai gyvulio nasrus, kad švelniai parodyti, jog asilas ne yra pats ant savęs ponas, — ir tokiu būdu jį sustabdė. Paskui žiebė jam į galvą antrą syk', idant jį apvaigintų, kol pats nesugrįš. Atlikęs tą viską, p. Gamfieldas nūvėjo pas vartus skaityti apgarsinimą.
Pas vartus stovėjo ponas su baltu bruslotu, sėdintis rankas už pečių, tik ką išsiluosavęs iš gilių jausmų, ir nykui jį susirinkimo kambaryje. Patėmyjes mėsai, išsiremęs pono Gamfieldo su asilu, jis linksmam nusiūso, kada pamatė tą žmogų ateinant skaityti apgarsinimą, nes tuoj' nuvokė, kad p. Gamfieldas buvo tai žmogus, kurio reikėjo suvaldyti Oliveriui Twistui. P. Gamfieldas perskaitęs apgarsinimą, taipgi nusiūspėjo, nes penki svarai buvo lygiai tiek, kiek jam reikėjo. Kas link vaiko tai p. Gamfieldas žinodamas, kokį maistą duodavo prieglaudoje, labai gerai numanė, kad bus tai mažas, smagus trupinėlis, pats tikrasis krosniui padaboti.
Taigi duok perskaitęs apgarsinimą nuo pradėtos galui, ir pridėjęs ranką prie šėkšninės savo kepurės, nusiūžeminimo ženklu, atsikreipė į poną su baltu bruslotu.
— Ar tai tas vaikas, ką parapija nori atiduoti tui nyston? — užklauso p. Gamfieldas.
— Taip, prieteliau, — atsakė ponas su baltu bruslotu, prielankiai nusiūspėjęs. — O ką apie jį?
— Jei parapija norėtų jį išmokyti smagaus ir geramo amato — kaminų valymo, — tarė p. Gamfieldas, — tai aš apsiimčia jį pamokyti ir galėčiau tuojau jį atsiimti.
— Meldžiu ir vidų, — tarė ponas su baltu bruslotu.
P. Gamfieldas sugrįžęs pas asilą, da sykį žiebė jam per galvą ir truktelėjo už vadžių, kad gyvulys tuomai nepabėgtų, nuvėjo paskui poną su baltu bruslotu į vidų, kur Oliveris pirmą kartą jį pamatė.
— Tai biauurs pardavimas, — tarė p. Limbkins, kada Gamfieldas išdėstė savo reikalą.
— Nektartą mažį vaikai jau buvo užtroškinti kamnuose, atsiliepė kitas ponas.
— Tai vis dėlto, kad kaminoriai sušlapina šiaudus, prieš uždegsiant juos kamine, kad priverstų vaikus nultipti žemyn, — atsakė p. Gamfieldas. — Iš to pasidaro tik dumai, ne liepsna. Kur yra tik dumai, ten nėra ko norėti, kad vaikas nultiptų žemyn, nes dumai jį užmigdo, o vaikui tik to ir reikia. Vaikai labai rambūs ir tinginiai, ir niekas taip nepriverčia juos nultipti žemyn, kaip gera karšta liepsna. Tas ir žmoniškiau, nes jei jie įlenda į kaminą, tai pasvilinus jų padus, priversti juos greičiau išlysti.
Ponas su baltu bruslotu buvo labai užganėdintas tuom išaiškinimu, bet jo džiaugsmas tapo numalintinas pono Limbkinsio pažiūrėjimu.
Susirinkusieji pradėjo tarp savęs tartis per kelias minutes, bet taip negarvai, kad vos buvo girdėt tik pavieniai žodžiai, kaip va: "sumažinimas iškaščių"; "reik gerai peržiūrėti skaitlimes"; "jau pagarsintos ir atpausintos atskaitos" ir t.t. Tik tie sakiniai galima buvo išgirsti iš priežasties tankaus ir karšto jų vartojimo.
Antgalo kuždėjimai apsisistojo, ir kada valdžios narių užėmė savo vietas ir priėdengė savo didybę, p. Limbkins atsiliepė:
— Mės apsvartėme jus įnešimą ir neužtvirtiname jį.
— Suvis ne, — tarė ponas su baltu bruslotu.
— Galutinai ne, — pridurė kiti sąnariai.
Toliaus bus.

Drugo "Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

A. Kasparavičius
27 E. 23 rd st.,
Bayonne, N. J.

Juozas Mališauskas,
Forest City, Pa.

T. Kisielis Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauskas, 52 G. st.,
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševičius,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavičius, Box 33,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevičius,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

Alex Pričinauskas,
1232 Lincoln ave.,
Waukegan, Ill.

Pranas Smolenskas,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.

St. Petruškevičius,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.
M. K. Petrauskas,
264 Pine st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbanavičius,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dom. M. Andrulionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškenis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauskas
135 Ames st.,
Brookton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur st.,
Montello, Mass.

Kaime.

— Pasakyk man, mažyte,
kas pas jusimis kaime yra vy-
riausias?
— Prašau pono, buvo vie-
nas toksai, bet pirm savaitės
mirė.

Argumentas.

— Kaip gali paduoti ran-
ką tokiam vagiui?
— Nes kol laikau jo ran-
ką, esu tikras, kad jos neįdės
man kišenim.

Redakcijos atsakymai.

J. Palekui, Chicago, Ill.
Laiskas nusiųstas S. L. R.
K. A. sekretoriui, K. Kru-
šinskui.

Jonui iš Bartinikų. Apie
p. J. M. Tananevičių jau ir
taip rašoma per daug. Kam
daryti bereikalingą apskelbi-
mą? Argumentuoti su juo ir
jo organu — tai tuščias dar-
bas. Tiesiogine sau! Dėti apie
senus prietikus p. Vier. su
"labai laisvąjį malda" ir gi
ne savų laikų. Žemai atsipra-
šome, bet netilps.

Trečias didelis Balias,
parengtas Susiv. Liet. R. K.
A., 100-tos kuopos iš Chica-
go, Ill., atsisub subatoje, 4
d. vasario 1911 metų Gavri-
laviečiaus svetainėje, po No.
2301—05 W. 22nd Place ir
Oakley ave.

Užprašome atsilankyti
kuoskaitlingiausiai.

Kviečia Komitetas.

Pirmas Didelis Balias.
Parengė S. L. R. K. A., 70-
ta kuopa iš Old Forge, Pa.,
(Barbertowne) ant 18 d. va-
sario 1911 m. Atsisub J. Buš-
kos salėje ant Tom str., In-
eiga dykai, taigi atsilanky-
kite kuoskaitlingiausiai.

Kviečia Komitetas.

Plymouth Natoinal BANK.

Kapitolas su pėrviršiu
\$165.000.00.

Sitoji Banka prižiūroma
Suvienytųjų Valstijų val-
džios. Moka 3 nuosimčius
nuo sudėtų pinigų. Galima
susišnekėti lietuviškai.

Mandagus patarnavimas.

G. N. Postlethwaite,
išdirininkas.

3° SUČEDIJIMAS 3° AUGA.

PINIGAS DARO PINIGĄ.

Pradėk taupyti pinigus pas mus. Kad
ir mažiausia suma pridėta prie sučė-
dijimų ir 3 nuosimčiai, kuriuos moka-
me, greit padidys jūsų taupymą.
Lietuviams paranki vieta.

NORTH SCRANTON
HANK

1902 North Main Avenue.
Scranton, Pa.

Jau laikas užsisakyti saviškiams 1911 metams

„ŽEMDIRBYS“

vienintelis šio reikalams pašvęstas laikraštis su kooperacijos prie-
du prie kiekvieno numerio

Metai III. „Kooperatorius“ Metai III.

kuri veda prityrusių kooperatorių būrelis.
„Žemdirbio“ su „Kooperatorium“ kaina:
metams 3 rub., pusel metų 1 rb. 50 kp., trims mėnesiams — 75 kp.
Vartotojų draugijoms, ūkio ratellams ir paskolos-taupy-
mo draugijoms, o taip pat ir minėtųjų draugijų nariams, užsisakant
„Žemdirbį“ su „Kooperatorium“ dideliems metams, atleidžiama pi-
giu, būtent tik už 2 rb. 50 kp. metams.

Minėtųjų draugijų nariai, norėdami tuo pasinaudo-
ti, teiksis gauti iš savo valdybų paliudijimą, jog tikrai
yra tos draugijos nariai ir atsiųsti tai mums.

„Žemdirbio“ adresas:
Russia, Vilna, Stefanovskij Forstad, Dom Urba-
novicza. Red. „Žemdirbys“.

Nuo Naujų Metų pradės eiti iš Vilniaus

„BALSAS“

bepartinis, pašvęstas visuomenės, politikos ir švietimo laikraštis,
skiriamas plačiajam Lietuvos valstiečių ir darbininkų luomui.

„BALSAS“ dabos tikrųjų gyvenimo reikalių, rūpinasi, kad jie
tvarkytų ir lavintų savitai, — liuos nuo kokių nors varžymų ir
prievaros iš šalies.

Gryna, savystovi link tikalo ir spalvos kultūra — tai „Balso“
obalsis.

„BALSAS“ eis syki kas mėnuo.

„BALSAS“ leidžia ir veda A. Vėgėlė.

„BALSAS“ kaina: Lietuvoje ir visoje Rusijoje: metams 2 rub.,
pusel metų 1 rub.; užsieniuose: metams 3 rb., pusel metų 1 rb.
50 kp.

„BALSAS“ adresas: Russia, Vilna, Ohirinskaja 22. Red.
„Balsas“.

Naujausias Importuotas Fonografas dykal.

Bus duotas kiekvie-
vienam kas nusipir-
kas pas Rusiško Tabako
už \$6.00.
Niekas nuo jūsų dau-
giaus nereikalauja
tik kad patirtumite
savo draugams piktai
iš mūsų firmos tabaką,
šitas importuotas Fon-
ografas yra padarytas
iš geriausio metalo, turi
didelę nikelinę triubą
ir labai gerai skamba.
Turėdami mūsų Fon-
ografą galite surengti na-
mų puikų muzikos kon-
certą.
Užsukite tik mašinė-
lę, uždešite voliuką, ir
gulsite ligi gretai ope-
rėčių, žaidimų visokių instrumentų pavienių ir orkestrų. Klausant tai viena
bus malonu ne tik jums ir jūsų šeimynai, bet ir jūsų pažįstamiems ir kal-
nymams. Mūsų Fonografas yra geriausias, koks tik dabar gali būti. Mes
duodame jums tą Fonografą suvis dykal. Prisiųskite tik \$6.00. markė ir mes
atsiųsim jums geriausio Rusiško Tabako už \$6.00 ir tą Fonografą drauge su vo-
liukais ir nurodymais, kaip reikia apieiti. Apturėj per Express, užmokėsite
likusius \$5.00.
Ši dovana yra suprantama ir puiki, nėra čia jokios rizikos, taigi nando-
kite, pamatysite, kad busite užgandinti. Pasargą: prašome nesulgiinti mu-
sų firmos su kitom.
ENGLISH ASIATIC TOBACCO CO., III-115 E. 7th St., Dept. W. New York, N. Y.

Užsukite tik mašinė-
lę, uždešite voliuką, ir
gulsite ligi gretai ope-
rėčių, žaidimų visokių instrumentų pavienių ir orkestrų. Klausant tai viena
bus malonu ne tik jums ir jūsų šeimynai, bet ir jūsų pažįstamiems ir kal-
nymams. Mūsų Fonografas yra geriausias, koks tik dabar gali būti. Mes
duodame jums tą Fonografą suvis dykal. Prisiųskite tik \$6.00. markė ir mes
atsiųsim jums geriausio Rusiško Tabako už \$6.00 ir tą Fonografą drauge su vo-
liukais ir nurodymais, kaip reikia apieiti. Apturėj per Express, užmokėsite
likusius \$5.00.
Ši dovana yra suprantama ir puiki, nėra čia jokios rizikos, taigi nando-
kite, pamatysite, kad busite užgandinti. Pasargą: prašome nesulgiinti mu-
sų firmos su kitom.

ENGLISH ASIATIC TOBACCO CO., III-115 E. 7th St., Dept. W. New York, N. Y.

Penkiolika Doleriu.

Šiandien -- Šičia.

Kas nori nusipirkti gerą siutą pigiai, teskaito mano
abskelbimą.

65 siutu [specijališkai šiai dienai], padirbti iš ustra-
linės vilnos, pasiuti sulyg naujausią madą. Užtikrina-
me, juog jokioj krautuvej negautumet tokiu \$15.
net už \$20. Žiurek mano kaina

Ateik šiandien ir pažiurek tuos drabužius. Tiesa,
nedaug jų yra, bet geri daiktai neateina kruvomis.

Penkiolika Doleriu — Dabar — Čia.
LOUIS ROSENTHAL,
ANT KIRBY'S KRAUTUVES,
South Main St., Wilkes-Barre, Pa.

— THE —
People's Bank,
Public Square,
WILKES-BARRE, PA.

Moka 3 nuosimčius nuo
sudėtų joje pinigų. Atdara
nuo 9-nių ryte iki 3-jų po-
pietų. Subatomis gi nuo 9-
nių iki 12-tai val. prieš piet
ir nuo 7-nių iki 8-nių vaka-
re.

Gera, saugi Banka, užde-
ta prieš 40 metų.
THE PEOPLE'S BANK,
Wilkes-Barre, Pa.

People's Union
Savings Bank,
Cor. Main & Water Sts.
PITSTON, PA.

Turi kapitolo su nuosimčiais
\$330.000.00.

Moka 3 nuosimčius nuo su-
dėtų pinigų.

Geriausias kelias į prolobi-
mą

yra pradėti uždirbtus pini-
gus į gerą Banką.
Mes priimame net po vie-
ną dolerį.

NAMINIS MOKYKL.

GRAMATIKA angliskos kalbos mokytis be mokinio (apdaryta) \$1.00.
VAIKŲ DRAUGAS arba kaip mokytis skaityti ir rašyti be mokinio 15c.
NAUJAS BUDAS mokytis rašyti be mokinio 10c.
ARITMETIKA mokytis skaičiuoti su procentais (apdaryta) 35c.
P. KROSLAND, BOX 68 NEW YORK CITY.

„Kuomet visi vaistai, kuriuos bandžiau apvilė mane, ba neįvei-
kė mane peršalimo ir kosulio, tai nusipirkau Severos Balsamą.
Priešdams ir vaistinių nuo peršalimo ir gripo, ir greitai laiku vi-
sškai išgyjau. Be abejonės, Tamstos Balsamas yra geriausia gyduo-
lė plaučiams ir gerklėi, kokią aš kuomet nors bandžiau. Šį mano
pranešimą galite apskelbti, kad ir kitiems parodžius kur jieškoti
pagalbos ligoje.“

Tai ištrauka iš laiško, prisiųsto Jurgio Grega iš Hazleton'o,
Pa., firmai W. F. Severa Co., kuri pritauso

Severos Balsamą Plaučiams.

Kaina: 50c. ir \$1.00

Per trisdešimt metų savo geroje įpytybėje jis pasilieka nesu-
lyginamam, kaip geriausias vaistas nuo ilgo, įkirus kosėjimo, per-
šalimo, bronchito, astmos, sunkaus kvėpavimo, balso nustojimo,
kokliušo, slogos, plaučių uždegimo ir nuo visokių gerklės ir plaučių
ligų.

ANT PARDAVIMO VAISTINYČIOSE.

Gali taipgi gauti Kalendorių ir Vadovą į Sveikatę 1911 metams. Reikalauj nuo vaistininko
Jeigu vaistai namie reikali ngi, tenebuna kitoki, kaip tik Severos
arba pas mus rašyk.

Daktaro patarymai dykal.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

KING KOAL

45¢ 45¢

STRIPPED TOBACCO

DYKAI

25c. vertes pypke su kiekviena užkandžio dežute.

Vaktuok kad pypkė būtų su ženkle "KING KOAL".
Parsiduoda šednoje tabokos krautuveje.

Parsiduoda žednoje taboko krautuveje.

THE AMERICAN TOBACCO CO.

